

1975 மார்ச் 19] [Thiru B. Venkataswamy]

effective and it should be made effective by having the scheme of spot disposals. The two months prescribed is not adhered to. Though a good scheme, the results have not been satisfactory.

At the district level, non-official Chairman should be there just like they have in Andhra Pradesh. As they do in Karnataka, here also village headmen should be liable for transfers. All village headmen who create trouble in the locality should be transferred to other parts. Misappropriation is common among village headmen and so, strong action should be taken against erring village headmen.

Finally, I want to stress one important matter. I understand that 500 temporary chain-men have been ousted. They have put in five years of service. I understand 10 units are working. These 500 people are overaged and they cannot seek other jobs. Their family is deprived of income and their condition is very bad. I request the Hon. Minister to look into their case sympathetically. Ways and means should be found to see that some employment opportunities are created for these persons. These chain-men will be in demand in taluks. I understand they have all come to represent and meet the Hon Minister. I request that their case may be viewed with sympathy and alternative employments may be provided to them. Thank you, Sir.

திரு. எம். கோபால் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, வருவாய்துறை மானியத்தின் மீது அதை ஆதரித்து நான் ஒருசில வார்த்தைகளைச் கூற முற்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த மானியத்தின் மூலமாக, எங்களுடைய கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்குக் குடிமனைப் பட்டாக்களையும் விவசாயப் பட்டாக்களையும் தந்துள்ளார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், சென்னையிலேயிருந்து 20 மைல்களுக்கு அப்பால்தான் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஒரு சட்டம் இருந்தது. அந்தச் சட்டத்தைத் தளர்த்தி, என் தொகுதியைச் சேர்ந்த பாடி, அம்பத்தூர், குன்னத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான பட்டாக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் எங்கள் மாவட்டத்திலேயே 43,000 பேருக்குப் பட்டா வழங்கத் திட்டமிட்டுக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நல்ல காரியம் செய்த கலைஞரை நாட்டு மக்களும் நாங்களும் பாராட்டிக் கொண்டே இருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் அரிசன மக்கள் பட்டா என்பதையே கண்ணால் பார்த்தது கிடையாது. அந்த மக்களுக்கொல்லாம் பட்டா வழங்கியுள்ளார் கலைஞர் பெருந்தகை. தற்பொழுது வுண்ணுள்ள வறட்சிப் பகுதிகளில் என் தொகுதியைச் சேர்ந்த எல்லா எளிகளிலும் அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்து, அந்த மக்கள் வேலை செய்து வருகின்றார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன், மக்களும் போற்றுகிறார்கள்.

[திரு. எம். கோபால்]

[1975 மார்ச் 19]

அது மட்டுமல்ல, இன்னும் சொல்லப்போனால், காங்கிரஸ்காரன் காலத்திலிருந்து, வெள்ளையன் ஆண்ட காலத்திலிருந்து செப்பனிடப்படாத தமிழ்நாட்டிலே மிகப் பெரிய ஏரியான, வீராணத்துக்கு அடுத்த பெரிய ஏரியான செம்பரம்பாக்கம் ஏரி செப்பனிடப்பட, கலைஞர் பெருந்தகை சுமார் ரூ. 75 இலட்சம் ஒதுக்கித் தந்து, அப்பணிகளுக்கு அடிக்கல் நாட்டி உள்ளார்கள். ஆனால், அந்த ஏரியின் ஒரு பகுதியிலே சுமார் ரூ. 7 இலட்சத்திலே கரையை அகலப்படுத்தி உயர்த்தினார்களே தவிர, மற்ற வேலைகள் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. அந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு ரெவினியூ துறை அமைச்சரவர்களையும், குறிப்பாக, பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்த ஏரியானது, தென் ஏரி. தென் ஏரிக் கால்வாயைச் செப்பனிட சுமார் ரூ. 3 இலட்சம் ஒதுக்கித் தந்து அந்த வேலையை இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டார்கள். அது மட்டும் போதாது. அந்த ஏரியை எந்தக் காலத்திலும் ஆழப்படுத்தியது கிடையாது. கரையை உயர்த்தியது கிடையாது. அந்தத் தென் ஏரியைத் தற்போது, வறட்சியின் பொழுதே எடுத்துக் கொண்டால், அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற முடியுமென்பதால் அதனைச் செய்ய வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து படப்பை ஓடையிலிருந்து வரத்துக்கு வருகிற தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. அந்த ஓடையில் சிறு அணையைக் கட்டி, படப்பை ஏரிக்குக் கால்வாய் வெட்டி, தண்ணீரைத் தேக்கினால், 2,000 ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். மீதமுள்ள தண்ணீரை மணிமங்கலம் ஏரிக்குத் திருப்பி விடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மணிமங்கலம் ஏரியினுடைய ஆயக்கட்டு ஏறத்தாழ 5,000 ஏக்கர். அந்த ஏரியை, இந்த வறட்சிக் காலத்திலே ஆழப்படுத்தினால் அங்குள்ள ஏழை அரிசன மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். இந்த நேரத்திலே, அப்படிப்பட்ட மிகப் பெரிய ஏரிகளை ஆழப்படுத்தினால், கரையை உயர்த்தினால் அடுத்த ஆண்டிற்கு மட்டுமல்ல, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க முடியும். ஆகவே, அந்த அளவு கழக அரசு செய்த வேலையை நான் மட்டுமல்ல, மக்களும் பாராட்டுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், அரிசன மக்கள் எப்போதுமே பாராட்டுகிறார்கள். போற்றுகிறார்கள். காரணம், கழகத் தலைவர், இந்த மக்களுக்குச் செய்யக் கூடிய நல்ல பல காரியங்களை அந்த மக்கள் மனதிலே பதிய வைத்துக் கொண்டு, கலைஞர் அரசைப் பாராட்டி வருகிறார்கள்.

நான் மற்றொன்றும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது ஏறத்தாழ 50,000 வில்லேஜ் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வயதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். காரணம், வயதானவர்கள் சென்று ஆங்காங்கு வரியை வசூலிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, தற்போதுள்ள 50,000 பேர்களுக்குப் பதிலாக, படித்த, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மாதமோ, இரண்டு மாதமோ பயிற்சி

1975, மார்ச் 19]

[திரு. எம். கோபால்]

கொடுத்து, கணக்குப் பின்னை வேலை, முனிசிப் வேலை தந்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்கள் தங்கள் பணியைச் சுறுசுறுப்பாகச் செய்வார்கள். அதன் மூலமாக, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும். ஓய்வு பெற்ற பெரியவர்கள் வீட்டில் செளக்கியமாக இருக்கலாம். அவர்கள் வன தான காலத்திலே கிராமத்திலே வசூல் செய்ய முடியவில்லை. அதன் காரணமாக, மேலதிகாரிகள், அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் பிறப்பித்து, சஸ் பென்ட் செய்வதால், அதைவிட்டு, வேலையில்லாமலிருக்கிற எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர்களுக்கு அந்த வேலையைக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று என் சொந்தக் கருத்தாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வறட்சி பணிபற்றி, எந்த அளவு நம்முடைய கழக அரசு, குறிப்பாகக் கழகத் தலைவர் அல்லும் பகலும் தூங்காமல் பாடுபட்டுக் கொண்டு, ஆங்காங்கு வறட்சிப் பணி நடைபெறுகிறதா இல்லையா என்று தனியாக ஒவ்வொன்றையும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட வறட்சி நேரத்திலே யாரும் தமிழ் நாட்டிலே சாகவில்லை. பட்டினிச் சாவு மற்ற நாடுகளிலே இருப்பதையெல்லாம் நாம் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். ஆனால், அந்த அளவு இல்லாமலிருக்க, உடனடியாக மக்களைக் காக்க அல்லும் பகலும் காக்கின்ற அரசு கழக அரசு கழக அரசு என்பதை நான் பெருமையோடு குறிப்பிடுகிறேன். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்காகப் பாடுபடுகிற, காப்பாற்றுகிற, காப்பாற்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிற, திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிற கழகத் தலைவரை ஏனோ தானே என்று பேசுவது முறையாகாது.

ஆகவே, நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பணிகளை யாராவது வரவேற்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. அவர்களுக்கு எதிர்க்கத்தான் தெரியுமே தவிர, பாராட்டுவது கிடையாது. ஆனால், பொதுமக்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, கழக அரசு எந்த அளவு எங்கள் சமுதாய மக்களுக்கு, குறிப்பாக அரிசன மக்களுக்கு, நன்மை செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவு நன்மை செய்து வருகிறது.

(முற்பகல் 10-30)

இன்னும் சொல்லப் போனால் எந்தக் காலத்திலேயும், காங்கிரஸ் காலத்திலே கூட வீடு கட்டித் தந்தார்கள், 800 ரூபாய்க்கு. ஆனால் கட்டித் தந்து மாதத்திலே விழுந்து விடும். ஆனால் கழகத் தலைவர் அவர்கள் 3 ஆயிரம் ரூபாயில் நல்ல காங்கிரீட் போட்டு அழகான வீடுகளைக் கட்டித் தருகிறார்கள். இந்திய சர்க்காரோ அல்லது இந்தியாவிலே உள்ள வேறு வந்த மாநில சர்க்காரோ செய்து காட்டாத ஒன்றை நம்முடைய கழகத் தலைவர் அவர்கள் செய்து காட்டுகிறார்கள். அதனால் எங்கள் ஆதி திராவிட மக்கள், அரிசன மக்கள் என்றென்றைக்கும் அவர்களைப் போற்றி கொண்டிருப்பார்கள், போற்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். நன்றியுடைய சர்க்காரை இருப்பார்கள் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. து. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற வருவாய்த்துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1975 மார்ச் 19]

வருவாய்த் துறை மானியம் சம்பந்தமாகப் பேசுகின்றபோது ரெவினியூ போர்டை ஒழிக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக ஒரு கருத்து இந்த மன்றத்திலேயே சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இன்றைய தினம் அரசை ஆளுகின்ற கட்சியினரும் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு இந்த அவையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. அரசுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே நந்தியைப் போல் ரெவினியூ போர்டு இருப்பதன் காரணமாகப் பல்வேறு வேலைகள் உடனடி நடவடிக்கை செய்யப்படாமல் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் வேகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. இது சம்பந்தமாக போர்டு மெம்பர்கள் விவரங்களைச் சேகரித்துத்தர வேண்டுமென்பது அவசியமில்லாத ஒன்றாகும். அங்கங்கே இருக்கிற கலெக்டர்கள் மக்களிடம் நேரடியாகத் தொடர்பு உடையவர்கள். அவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். படித்தவர்கள். ஆகவே அங்கங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற பாராளுமன்ற கூட்டு மன்ற உறுப்பினர்களைக் கலந்து கொண்டு அந்த அந்தப் பகுதிகளிலே எந்த எந்தக் கிராமங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எந்த எந்தக் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கண்டறிந்து விரைவில் அரசுக்கு அனுப்பி வைத்து விரைவாக அவர்களுக்கு நிவாரண வேலைகளைச் செய்து கொடுக்கமுடியும். ஆனால் ரெவினியூ போர்டு மெம்பர்களை அனுப்பினால் அவர்கள் இங்கே விரந்து பந்தாவாக போவது அவர்கள் கிராமம் கிராமமாகப் போகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி அவர்களால் சென்று பார்க்க முடியாது. ஏதோ சம்பிரதாயத்திற்காக செல்வது போல் சென்று வருகிறார்கள். அதன்காரணமாகக் காலதாமதம் ஏற்பட்டு அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர்தான் வருகிறதே தவிர இதை வைத்து சிலர் அரசியல் ஆதாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்குத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே அது தேவையில்லை. ரெவினியூ போர்டை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு பாஸ் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் வந்தபோதே அது சம்பந்தமாக எங்கள் கருத்துக்களைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற தக்காவிக் கடன்களையும் டிராக்டர்களுக்காக வாங்கிய கடன்களையும் வசூலிக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிலிருந்து வாங்கிய கடன்களையும் வசூலிக்க நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள். இப்படி வசூலிக்கச் சொல்வது நியாயத்திற்குப் புறம்பானது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். தில்மே விளையாமல் இருக்கும்போது தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய குத்தகை பாக்கிகளையும் வரி பாக்கிகளையும் கொடுக்காமல் ஒத்தி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது தக்காவிக் கடன்களையும் சர்க்கார் கடன்களையும் கேட்பது சரியல்ல. ஆகவே, அவற்றையெல்லாம் இப்போது வசூலிக்க வேண்டாமென்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 19]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

நம்முடைய அரசாங்கம் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைவிட அதிகமாக நிலங்கள் 3 லட்சத்து 61 ஆயிரத்து 121 ஏக்கர் ஒப்படைவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சுமார் 7 லட்சம் மக்கள் இதனால் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் ஒப்படைவு செய்வதற்கான தகுதி பெற்றிருந்தும் கூட, இதுவரை கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவற்றையும் விரைவாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். சட்டத்திலே அதற்கு இடையூறுகள் இருந்தாலும், வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே போட்ட விதி முறைகளை இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் அவை ஒப்படைவு செய்வதற்குத் தடையாக இருப்பதாலும் அவற்றையெல்லாம் கவனித்து அவற்றை நீக்கி நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நிலம் ஒப்படைவு செய்வது, லீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் கொடுப்பது இவற்றிலே அரசாங்கம் தீவிரமாக இருக்க வேண்டும். மனுப் போட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் நிறைய இருக்கின்றன. தாலுகா ஆபீஸ்களில் மனுக் கொடுத்தால் அது அங்கேயே பைசலாகக் கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். குடியிருப்பு மனைப் பட்டாக்களை அவசரம் அவசரமாகச் செய்து கொடுப்பதால் 1 சென்ட், 1½ சென்ட், 2 சென்ட், 3 சென்ட் என்று குறைந்த அளவிற்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது போதுமானதல்ல. இன்னும் லட்சக்கணக்கான மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றன. என்ன காரணம் என்று தெரிய வில்லை. அவர்கள் அதற்காக மனுக் கொடுத்தால் கூட சரியான முறையிலே கவனித்து பட்டா கொடுக்க மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏதேனும் ஒரு பகுதியிலே பட்டா வழங்கப்படுவதும் இன்னொரு பகுதியிலே பட்டா கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அது நியாயமில்லை. சகல பேர்களுக்கும் பட்டா கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் புழக்கத்திற்குத் தேவையான இடத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். 1 சென்ட், 1½ சென்ட் என்று இல்லாமல் குறைந்த பட்சம் 3 சென்ட், 5 சென்டிற்குக் குறையாமல் குடியிருப்பு மனைகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது அப்போது வருவாய்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. ராமையா அவர்கள் சொன்னார்கள்; 30 ஏக்கர் வீதம் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால் 3 லட்சம் ஏக்கர் உயரி நிலம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் 15 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 30 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்தபோதே 3 லட்சம் ஏக்கர் உயரி வரும் என்றால் 15 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்திருப்பதால் குறைந்தது 6 லட்சம் உயரி நிலம் வரவேண்டுமென்று கணக்கு வருகிறது. ஆனால், 98,653 ஏக்கர் தான் உயரியாகக் கிடைத்திருக்கிறது. அதிலே 77 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது எந்த அளவிற்கு சரியாக இருக்கும் என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. கம்பையா]

[1975 மார்ச் 19]

இப்படிச் குறைந்து வந்ததற்குக் காரணமென்ன? நிலம் ஏங்கே போயிற்று? நிலம் இருக்கிறது. பிளம்பாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கைவசமே நிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களே பண்ணைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டத்தின் பெயரால் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உபரி நிலம் சரியான முறையிலே ஏழைகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் தஸ்தாவேஜைகளைத் தயார் செய்து ஏதோ ஒரு காலத்திலே குத்தகைக்குக் கொடுத்ததாகவும் பயிர் செய்யக் கொடுத்ததாகவும் ஆதரையுடைய ஆபீஸர்கள் மூலமாக ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்கிறார்கள். இப்படி அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி வருகிறார்கள்.

நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் கிடைக்கக் கூடிய வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்கள் நிலம் எந்தக் கிராமத்திலே இருக்கிறதோ அந்தக் கிராமத்திலே அவர்கள் இருந்தால்தான் அவர்களுக்குச் சொந்தம். இல்லையென்றால் சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்களிலே இருப்பார்களேயானால் அந்த நிலம் அவர்களுக்குத் தேவையில்லை என்று கருதிவிட வேண்டும். இப்படிப் பலபேர்கள் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு விவசாய வருமான வரியை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதைக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மனு நீதித் திட்டம் சிறந்த ஒரு திட்டமாகும். தாசில்தார், ஆர்.டி.ஓ. செய்ய வேண்டிய காரியமாக இருந்தால் அவர்களே செய்யவேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே திங்கட்கிழமை சென்றால் சந்தைக் கூட்டம் போல் இருக்கிறது. சாதாரணமாக தாசில்தார் அலுவலகத்திலே முடிய வேண்டிய வேலைக்கு கலெக்டரிடத்தில் மனுக் கொடுக்கிறார்கள். அது தேவையில்லை. தாசில்தாரிடத்திலேயே கொடுக்கலாம். கலெக்டரிடத்திலே அந்த மனுவைக் கொடுத்தால் அதனால் காலதாமதம் ஆகிறது. கலெக்டர் அதைத் தாசில்தாருக்கு அனுப்பி அவர் அதை அங்கேயே வைத்துக் கொண்டு பல மாதங்கள் காலதாமதம் செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

இதைச் சுலபமாக்கும் முறையிலே தகுந்த உத்தரவுகளைப் போட்டு, தாசில்தார்கள் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட காரியங்களைத் தாசில்தார்கள்தான் செய்யவேண்டும். அதைப்போல ஆர். டி. ஓக்கள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை அவர்கள்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். கலெக்டருக்கு காலையிலே 8 மணியிலே விருந்து மாலை 5 மணி வரை மனுக்களை வாங்குவதுதான் வேலையாக இருக்கிறது. ஆயிரம் மனுக்களைக் கொடுத்தார்கள் என்றால் ஐந்து மனுக்கள் தான் கலெக்டரின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. மற்றவைகள் ஆர்.டி. ஓக்கள், தாசில்தார்களின் அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்டே செய்ய வேண்டிய வேலைகளாக இருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரி குறைபாடுகள் இருக்கும் நேரத்தில் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதிலும் குறைபாடுகள் உள்ளன. குத்தகைப் பதிவுச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பிளம்பியாக குத்தகையை பல பேர்களின் பெயர்களில் எழுதி

1975 மார்ச் 19]

[திரு. சூ. கு. சம்பையா]

வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரிடமோ சாகுபடிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நடைமுறையிலே சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள் வேறு, பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடிய நபர்கள் வேறு இருக்கிறார்கள். இதனால் கிராமப்புறங்களில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன, கலகங்கள் ஏற்படுகின்றன. அடிதடி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, யார், யார் அந்த நிலத்திலே இருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்குதான் குத்தகைகாரர் என்ற பதிவை பதிவு செய்வ வேண்டிய நிலைமை இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தஞ்சை மாவட்டத்துக்காரன் என்ற முறையிலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அங்கேயுள்ள கிராம அதிகாரிகள் தவறான கணக்கை எழுதுகிறார்கள். யார் விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் பெயரால் கணக்கு எழுதுவதில்லை. அந்த முறையிலே தப்பு செய்கிறார்கள். அம்மாதிரி தவறுகள் இல்லாமல், சர்வே செய்து, பக்கத்து நிலத்திலே உள்ளவர்களைக்கூடக் கேட்கலாம் யார் அதில் விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்று. அம்மாதிரி நிலைமையில் எழுதும்பொழுது அந்தக் கிராமக் கர்ணம் எழுதும் கணக்கை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. வேறு நபர்களைப்போட்டு கணக்கு எடுக்கச் சொல்லி, நேரடியாக சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைக் குத்தகை பதிவுசெய்ய வேண்டுமென்று இந்தச்சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இம்மாதிரி முறையிலே என்னுடைய பலமான கருத்து என்னவென்றால் ரெவின்யூ போர்டே அவசியமில்லை என்பது. ரெவின்யூ போர்டை ஒழித்து விட்டு, இருக்கின்ற அதிகாரங்களை பரவலாக்கி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சிபாரிசு செய்து அது ரெவன்யூ போர்டுக்கு வந்து அது அங்கே ஆறு மாதங்கள், இரண்டு வருடங்கள் என்று ஆகிறது. பேப்பரை அங்கேயே போட்டு வைத்திருந்துவிட்டு பிறகு இங்கே சர்க்காருக்கு, கோட்டைக்கு வருகிறது. அந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படக்கூடாது, ரெவின்யூ போர்டை அவசியம் கலைக்க வேண்டும், கீழேயுள்ள மாவட்ட ஆட்சி மன்ற தலைவர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னுள்ள வருவாய்த் துறை மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய வேண்டு கோளாகச் சில எண்ணங்களையும் வெளியிட நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்வதற்குக் கடைமடப்படுகிறேன்.

நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஏறக்குறைய கால் துறாருண்டுக்கு முன்னாலேயே ஏரோட்டும் மக்களெல்லாம் ஏங்கித் தவிக்க விலே தேரோட்டம் ஏன் உனக்குத் தியாகராசா என்று கேட்டவர்கள் என்பதில், அவருடைய தலைமையில் ஒரு தொண்டனாக பணியாற்றக்கூடியவன் என்பதில் நான் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அத்தகைய அரசு இன்றைக்கு நடைபெற்று வரும்பொழுது ஆட்சிப் பொறுப்பில் முதல்வராக இருந்து காரியங்களை ஆற்றும் அடிப்படையில் ஏங்கித் தவிக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தன்னுடைய ஆட்சியில் என்னென்ன காரியங்களை அவர்கள் செய்து வந்திருக்கிறார்கள், நன்மைகளைப் புரிந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைச் சார்பாக நன்றியுணர்வோடு சிலவற்றை நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1975 மார்ச் 19]

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று நில உச்சவரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் தேவை வில்லை, 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் போதும் என்ற சட்டத்தை நமது கழக ஆட்சி, கலைஞரின் ஆட்சி கொண்டு வந்திருக்கிறது.

அதைப்போலவே, அப்பொழுது உச்சவரம்பிற்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த விதிவிலக்குகள், குறிப்பாக கரும்பு தோட்டங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் என்ற பெயரால் கொடுக்கப்பட்டவைகளை, அந்த விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்து அவைகளையும் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

நமது கழக ஆட்சி முக்கியமாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே பல போராட்டங்களை குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந் தகூலி நிர்ணயத்திற்காக, கணபதியா பிள்ளை கமிஷன் அமைத்தும் தஞ்சை மாவட்டத்தில், தஞ்சாவூர், திருவாரூர் மன்னார்குடி போன்ற இடங்களில் முத்தரப்பு மாநாடுகள் நடத்தியும் விவசாயிகளுக்கான கூலி நிர்ணயத்தை நமது அரசு உருவாக்கிச் சிறப்பாக தந்திருக்கிறது.

குத்தகை உரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று கொண்டு வந்து; உழுபவனுக்கே நிலப்பட்டாக்கள் வழங்கக்கூடிய தன்மைகள் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் விவசாயிகளையார், யார் எந்தெந்த இடங்களிலே குடியிருந்து வந்தார்களோ அதை அப்படியே அவர்களுக்குச் சொந்த மாக்கும் நிலை உருவாக்கப்பட்டது. அந்த நிலங்கள் மடங்களுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தாலும், மிட்டா மிராசுகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களாக இருந்தாலும் அவைகளையெல்லாம், அவர்கள் குடியிருந்த இடங்களை அவர்களுக்கே உரிமை ஆணை செய்து தந்த நல்ல நிலைமையை நமது கழக ஆட்சியிலேதான் நாம் கண்டோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல், 81-ஆம் பசலிக்கான குத்தகை பாக்கியைக் கட்டி விட்டால் முன்னால் அளிக்க வேண்டிய பாக்கி அத்தனையும் தள்ளுபடி செய்கின்ற சீரிய புரட்சிகரமான சட்டத்தை நமது கழக ஆட்சியில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். பல்லாண்டுகாலமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே உழுது பயிரிடுகின்றவர்கள் வயல்களிலே பாடுபடக் கூடியவர்கள் அந்தப் பலன்களை அனுபவிக்க முடியாமல், அப்படி அனுபவிக்க முடியாத நிலையிலே கூட நிலத்தைவிட்டுச் சாரிசாரியாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து சொல்லும் நிலைமையிருந்ததையொழிய நிரந்தரமான பரிசீலனை இல்லாமலேயே இருந்தது. ஆனால், நமது கழக அரசு அப்படி குத்தகை பாக்கியை ஒத்தி வைப்பதை விட்டு விட்டு 81-ஆம் பசலிக்கான குத்தகையைக் கட்டிவிட்டால் அதற்கு முன்பு எவ்வளவு பாக்கியிருந்தாலும், யாருக்கு இருந்தாலும் மடங்களுக்கு அளிக்க வேண்டியிருந்தாலும், ஆதினங்களுக்கு

1975 மார்ச் 19]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

அளிக்க வேண்டியிருந்தாலும், மிட்டா மிராசுக்கு அளிக்க வேண்டியிருந்தாலும் அவ்வளவையும் வஜா செய்கிற ரத்து செய்கிற புரட்சி கரமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நமது மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கழக ஆட்சியிலே நிறைவேற்றிக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய காரியங்களையெல்லாம் செய்து வரும் அடிப்படையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் இன்றையதினம் மிக மிக சூவலோடு ஒன்றினை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை நமது இந்த மாமன்றத்திலே பல தடவைகள் புனர் ஆலோசனை செய்து முழுமைத்தன்மை வாய்ந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் உண்மையான விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய நன்மைகள் பெரும்பாலும் செய்து வரப்படுகிறது என்றாலும் முழுக்க முழுக்க அவர்களுக்குத் தேவையான காரியங்கள் அனைத்தும் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதா என்று பாடித்தால் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை இன்றைக்கு நமது அரசு உணர்நிற்குகிறது என்பதை நாமும் மற்றவர்களைப் போலவே நன்கு அறிவோம். இப்பொழுது ஒரு சட்டத்தை, குறிப்பாக நமது ஆதினங்கள், மடங்கள், கோயில்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் சொந்தமான நிலங்களை அவைகளை உழுது பயிரிடுகின்றவர்களுக்கு, குத்தகைக்குப் பயிரிடுகின்றவர்களுக்கு அவர்களே வாங்கிக் கொள்ளும் 'பர்ச்சேசிங் ரைட்' கொடுக்கப்படுவதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவர இருக்கிறது என்று பெரும்பாலான விவசாயப் பெருங்குழுக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 45 இலட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் ஆதினங்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமாக இருப்பதால் எந்தச் சட்டம் கொண்டுவரந்தாலும் ஆதினங்கள், மடங்கள் இவைகளைத் தழுவாத நிலைமையில், பாதிக்காத நிலைமையில் போய்விடுவதால் அவைகளைத் தொடாத நிலையில் போய்விடுவதால் விவசாயப் பிரச்சினையில் உழவர்களைப் பொறுத்தவரையில் முழுத்தன்மை வாய்ந்ததாக அமையாமல் போய்விடுகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒப்பற்ற தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1960-ம் ஆண்டில்—20—4—1960-ஆம் தேதி இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னதை இந்த நேரத்திலே சொல்வது—சட்டிக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

“மடாதிபதிகளுடைய துறவு பற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இலக்கணங்களை அமைச்சர் அவர்கள் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பசித்தால் பசித்து, வியர்த்தால் குளித்து, நிழல் கண்ட இடத்தில் படுத்து சைவத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று மடாதிபதிகளுக்கு விதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அவர்கள் பசித்தால் பசிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா என்றால், பல மடாலயங்களில் இருப்பவர்களுக்குப் பசியே எடுப்பதில்லை. அமைச்சர் செய்து வருகின்ற பாவ காரியங்களினால், சாதாரண மக்களுக்கு எடுக்கக்கூடிய பசி கூடத் தெரியாமல் அவர்களுடைய உடல் தழைத்திருக்கிறது. மடாலயங்களுக்கும், அற நிலையங்களுக்கும் பெரியவர்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு சொத்தை எழுதி வைத்தார்களோ அது இன்றைய தினம் தவறான

[திரு. என். மீட்டப்பா]

[1975 மார்ச் 19]

காரியத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இப்போது உழவர் பெருங்குடி மக்களைக் கசக்கிப் பிழிய பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வீட்டில் அழகான ஒரு காளை வளர்த்தாலும் அவர்கள் அடிவயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எந்த நேரத்தில் எந்தக் காளை மடாதிபதியின் கண்ணில் படுகிறதோ என்று அஞ்சிக்கொண்டிருக்க வேண்டி யிருக்கிறது. காளை பற்றி மட்டுமல்ல; அழகான கன்னியாக இருந்தாலும்.....”.

அண்ணா அவர்கள் சொன்னது.

“அழகான கன்னியாக இருந்தாலும் எந்த நேரத்தில் அவளுடைய கற்பு குறையாடப்படும் என்று சொல்ல முடியாது. இந்த மாதிரி நிலையில் இருப்பவர்கள் உள்ள அறநிலையங்களுக்கு ஏன் 200 ஏக்கர் தருகிறீர்கள்? அது இல்லாவிட்டால் விபூதி மாடத்தில் விபூதி இருக்காதா; அது இல்லாவிட்டால் வில்ல மரம் வளராதா? அது இல்லாவிட்டால் சைவ நெறி தமைக்காதா? எதற்காக, கோயில்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் சொத்து இருக்க வேண்டும்? அவர்கள் வணங்குகின்ற சிவனே காவிக் கட்டிக் கொண்டு, புலித்தோல் போர்த்து இருக்கிறார் என்று பாடுகிறார்கள். இரும்புப் பெட்டியில் 8 லட்சம், கரும்புத் தோட்டத்தில் 10 லட்சம் என்று மனம் இல்லாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது எதற்காக 200 ஏக்கர் ஒதுக்க வேண்டும்? நீங்கள் மதத்தை வெறுக்கக் கூடிய சர்க்கார் அல்ல, மத ஸ்தாபனங்கள் வைத்திருக்கும் நிலங்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கமே நேரடி மேற்பார்வை பார்த்து கிடைக்கக்கூடிய வருவாயிலிருந்து தர்மம் என்பதற்காக ஒதுக்கலாமே தவிர மறுபடியும் மடாதிபதிகள், குத்தகைதாரர்கள் கையில் இந்த நிலங்களை விட்டுவிடும் வாய்ப்பு இந்த முற்போக்கான சட்டத்தில் இடம் பெறக் கூடாது. ஆகையால் மடாலயங்கள், அற நிலையங்கள் ஆகியவகைகளுக்கு ஒரு துளியும் நிலம் இருத்தல் ஆகாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.” என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

உழபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழித் தோன்றலாக இன்றையதினம் தமிழகத்தின் நாலரைக் கோடி மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அதனைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று விவசாயப் பெருமக்கள் சார்பாகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் இப்போது நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் அத்தகைய வாய்ப்பே ஏற்படாது; யார் வந்தாலும் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர முடியாது; கலைஞர் அவர்களால் மட்டுந்தான் கொண்டுவரமுடியும் என்ற நம்பிக்கை ஆழமாக, அழுத்தமாக இருக்கும் காரணத்தால் அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று மிக மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 19]

(திரு என். கிட்டப்பா)

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பிரச்சினைகள் சிலவற்றை இந்த மாணியக் கோரிக்கை வாயிலாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாயூரம் நகரத்தில் அண்ணா வீதி என்று இருக்கிறது. அதிலே புறம்போக்கு இடம், காலியாக உள்ள தரிசு மனை 3 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. எத்தனை அதிகாரிகள் வந்து பார்த்துப் போக முடியுமோ அத்தனை அதிகாரிகள் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆர். ஐ. வருகிறார், தாசில்தார் வருகிறார், ஆர்.டி.ஓ.வுக்குப் பேப்பர் போகிறது, டி.ஆர்.ஓ.-வுக்கு பேப்பர் போகிறது. இப்படி திரும்பத் திரும்பச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறதே அல்லாமல் அது சென்னைக்கு வரவில்லை. மாயூரம் ஆர்.டி.ஓ. வாசக இருப்பவரைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். அவர் யார் யாருக்கோ வேண்டியவர் என்று சொல்லிக் கொண்டு திரிகிறார். அந்த நிலத்தை எம்.எல்.ஏ.வுக்குக் கேட்கவில்லை, ஏற்கெனவே நிலம் உள்ளவனுக்குக் கேட்கவில்லை. நிலம் இல்லாத வனுக்காகத்தான் கேட்கப்படுகிறது. ஆட்சியின் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்டு அதிகாரிகள் செயல்பட வேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் இதை எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

அடுத்து, மாயூரம் தொகுதியில் கடலங்குடி திருமேனியார் கோயில் என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்குள்ள ஒரு இடத்தை கடந்த 3, 4 ஆண்டுகளாகக் கேட்கிறார்கள். பள்ளி வாசலுக்காகக் கேட்கிறார்கள். அதை வேறு எதற்கும் உபயோகிக்க முடியாது. அந்த இடத்தைப் பள்ளிவாசலுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை இந்துக்களும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்துக்களும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய அந்த நிலத்தைப் பள்ளிவாசலுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தொகுதிவாழ் மக்களின் ஈர்ப்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, மாவட்டப் பிரிவினை பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழகத்தில் தலைசிறந்த மாவட்டமாக, தலைமை வகித்து நடத்தக்கூடிய மாவட்டமாகத் திகழ்வதோடு பெரிய மாவட்டமாகவும் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தஞ்சை மாவட்டத்தை நிர்வாக வசதிக்காக மேலத் தஞ்சை, கீழத் தஞ்சை என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். மேலத் தஞ்சைக்குத் தலைநகராக தஞ்சை இருக்கிறது. இந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும்போது கீழத் தஞ்சை என்று பிரிப்பதற்குப் பதிலாக சோழ மாவட்டம் என்று பெயரிட்டு, அந்த சோழ மாவட்டத்திற்கு தமிழகத்தை வாட்டுகின்ற துன்பங்கள், துயரங்களைப் போக்கும் வகையில் திறமையாக ஆண்டு வருகிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பிறந்த பகுதியான திருவாரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆளுர்ச் சோழர்-கருணாநிதிச் சோழர் மாவட்டம் என்ற பெயரை இடவேண்டுமென்று பேரவையினைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி உணக்கம்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Mr. Deputy speaker, Sir, I thank you very much for giving me an opportunity to say a few

(Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH) [1975 மார்ச் 19]

words on my cut motions on Demand No. I—Land Revenue Department Demand No. V—Stamps Administration and Demand No. 11—District Administration.

At the outset I wish to say that the Revenue Department is the fundamental Department on which the soundness and the strength of the entire Government stand. Though some of the powers of the Revenue Department have been taken away, yet it continues to be the fundamental department and in my opinion, the Revenue Department should not be weakened. The Revenue Department should be strengthened. Otherwise the entire Government will gradually become weakened and it will create a lot of difficulties.

With regard to the issue of pattas there is a lot of delay in giving pattas. Some three years back the Hon. Chief Minister came to Hosur and distributed about thousand pattas. But there are thousands of people who have been cultivating lands for the last 20 or 30 or 40 years. The father had been cultivating and he had died. The sons are now cultivating. They have spent a lot of money over the lands and improved them. They depend upon the lands for their livelihood. Yet, pattas have not been given to them. The reason is this. The Revenue Inspector and Tahsildars do not prepare correct accounts. They do not prepare the number of pattas to be issued and submit the same to the Government. Therefore there is delay. Even when the Chief Minister came and distributed pattas in a village, whereas people have to get 40 to 50 pattas, only 13 or 14 pattas were given. When asked they said that there were so many troubles. There is no trouble. Unless the pattas are given the cultivators have no control or any claim over the lands. They always have a feeling that they have not been given pattas.

Moreover, some of these pattas are joint pattas. Joint pattas have to be sub-divided and if it is not done, it is not possible to give them pass books individually. Without pass books the cultivators will not be able get loans from the Banks and other people. With regard to sub-division if you leave the matter to the pattadars and also to the whims and fancies of the officers there—Tahsildars and Revenue Inspectors—it will take some centuries to get pattas and divide joint pattas.

Some time back when the Revenue Board Member came to Hosur I had a discussion with him. I told him that the Government should take steps and see that the joint pattas are compulsorily sub-divided by the orders of the Government themselves. They can charge the pattadars and ask them to pay some thing. Otherwise, they will not be given the pass books. In one pass book there are number of joint

1975 மார்ச் 19] (Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH)

pattadars and only for one prominent man among them the pass book will be given. So, they begin to quarrel among themselves and they will not be able to get all the benefits.

Therefore, giving of pattas is important and the Government should call for complete details as to how many people are yet waiting to get pattas and give them pattas. Then only they will feel happy.

Moreover when people have not got pattas and they are cultivating lands for so many years, they put in an application statng that thee want certin poramboke lands. What happens is this. The Collector immediately calls the people and says 'if you cultivate mulberry on thr land, we can give pattas'. Then the amount of money and the labourt spent on the land will go to dogs and the person becomes a new culei vator and he loses all his claim. Therefore, the Collector should be asked to prepare a correct account of the pattas or the people who are cult-1 vating the lands and in the first instance patas should be given to them.

Then, if you ask them to cultivate mulberry and other things, that will be proper.

When mass contact took place, these people came and explained to the Collector. The time will be just half an hour or one hour. Within that short time the Collector will not be able to understand the whole thing and then people also are not satisfied. Therefore, with regard to the issue of pattas, sufficient care should be taken.

With regard to Hosur and Denganikottah taluks, when the Dharma-puri district was formed, subsequent to it, Denganikottah sub-taluk was made into a taluk. At that time what happened is this. The entire area of these two sub-taluks Hosur and Sub-taluk Denganikottah consists of about 1200 square miles. What they did was, they made Dengani kottah an abnormal taluk and cut the area of Hosur taluk. The resulty is, Hosur is only 450 square miles and Denganikottah is about 750 square-miles. Denganikottah has got Anchetty area which Malnadu isandishilly It has not developed. Hosur has become small and Denganikottah has become a large area. Moreover some of the villages are very close to Hosur town. Because the taluk Office, Sub-Collector's Office are located at Denganikottah and the Officers are attached to Denganikottah, they have to travel a distance of about 20 to 22 miles.

We have got an army of Officers about 10 to 12 Tahsildars and Revenue Inspectors, Agricultural Officers, Seri-culture Officers all these people have to go to Denganikottah from the villages and they claim a lot of travelling allowance. For the last 15 years we are paying a huge amount,

[Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH]

[1975 மார்ச் 19]

as Travelling allowance. On the other hand, if these officers are attached to Hosur Taluk Office, it will be easy for them and they will have to travel only 5 or 6 miles. The travelling allowance will also be less. People have been asking the Government to take away Peddabalagonda Palli and four other villages from the Denganikottah taluk and attach them to Hosur taluk. Myself and the hon. Member Thiru Venkataswamy, both are representing to the Government for the last so many years.

The difficulty is this. We explain the whole thing and we convince the Sub-Collector, we convince the District Collector. By the time they take action, they are transferred. The result is, we will have to begin the whole thing again. Again my request is this. All the villages close to Hosur should be transferred to Hosur Taluk Office area. Similarly certain villages in Kalamangalam Union-Kundumaranapalli, Byramangalam, H. Sethipalli and Bodichipalli should be attached to the Hosur Taluk Office. We have been requesting the State Government for the last ten years to do this, but the matter is still pending. I request, the Government to see that all these requests are granted without further delay.

(முற்பகல் 11-00)

As regards village officers, I am very glad that the Government have come forward to grant Rs. 7 or 8 as Dearness allowance for them and I thank them for it. But the point is that they are not given proper treatment. The Tahsildar and Revenue Inspector treat them with humiliation and they do not think that the village officers form part of the Revenue Department. So, they come and complain to us and when we take up the matter with the Collector, again these people try to harass them.

Moreover, the village officers are not given stationery pencil, etc. which they require at the time of jamabandhi on a large scale. They also asked to purchase them and they have to spend money on that. The jamabandhi work is huge one and the village officers are to spend Rs. 300 to 400. Taxing them in this way must be stopped. After all they get a small amount as salary. Also the village officers prepare accounts till the time of jamabandhi and it has to be done at the firka office and not at the taluk office.

With regard to the District Development Council, we have stated so many times that it should have a non-official as the Chairman and not the Collector. In the neighbouring States like Andhra Pradesh, only a non-official is the Chairman. Before the present setup, there used to be a District Board and it was a democratic institution having a non-official as the President. Now we are having the Collector as the Chairman and he will not be able to take independent view or action to satisfy the people.

1975 மார்ச் 19] [Thiru K. S. KOTHANDARANIAH]

When we, M.L.A.s go to him, he puts so many questions on our representations and we do not know what has become of them.. Even after two or three months, we do not get proper replies. Therefore, there should be a separate department to look into the representations of M.L.A.s and resolutions passed at the Council. They are piling up and in the meantime the Collector is transferred and another Collector comes and consequently no action is taken on the matter.

With regard to Mass Contact Programme, the officers do not see all the applications received from the people. Only important applications favourable to the officers are brought to the notice of the Collector. Many persons come and complain to us and so the Programme should be recognised in such a way that all the petitions of the people are properly scrutinised.

As regards drought relief, the Collector and the Deputy Collector are doing good things and we have faith in them. But the M.L.A.'s, as representatives of the people, have not been kept informed about the money spent and where it is spent and what is the nature of the scheme for drought relief. We are completely ignored in that regard. Therefore, I appeal to the Government, we have faith in them to see that with regard to drought relief work M.L.A.'s are given some chance to serve the people. They do not want power and they only want to serve the people. With these words, I conclude my speech.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது பொதுவாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறேன்.

நிலம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை உண்டு பண்ணுவதும், பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதும் வருவாய்த் துறை வேலையாக இருந்து வருகிறது. உச்ச வரம்புச் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி சாகுபடியாளர் நிலத்தை யார் பதிவு செய்து கொள்வது என்றாலும் சரி, உச்ச வரம்புக்கு மேலுள்ள மிச்ச நிலத்தை எடுத்து நிலமற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஏற்பாடாக இருந்தாலும் சரி, இந்தத் துறை தான் அவற்றையெல்லாம் செய்து வருகிறது. இவைகள் சீரான முறையில் நடைபெற்று வருகிறதா என்று மாண்புமிகு அங்கத் தினர்கள்—ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, எதிர் வரிசையில் உள்ளவர்களானாலும் சரி, எடுத்துப் பேசி, சரியான முறையில் அந்த நடவடிக்கைகள் நடந்து வரவில்லை என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி மிறுக்கிறார்கள்.

உச்ச வரம்புக்கு மேல் மிச்சமுள்ள நிலத்தை நிலமற்றவர்களுக்கு விநியோகம் செய்யும் சட்டத்தில் ஒரு தவறு இருக்கிறது. தவறான ஒரு விதி இருக்கிறது. நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரை, யார் சாகுபடி செய்து வந்தார்களோ, அவர்களுக்கே நிலம் உடைமை ஆக்கக் கூடிய ஏற்பாடு

[திரு சோ. அழகர்சாமி]

[1975 மார்ச் 19]

அது. நிலச்சுவான்தாரிகள், அந்த நிலத்தில் வேலை பார்க்கக் கூடியவர்களில் யாரையாவது ஒருவரை பினுமியாக, அவர் சாகுபடி செய்து வருகிறார் என்று எழுதி வைத்துக்கொண்டு ஹார்வெஸ்ட் செய்கிற நேரத்தில் குத்தகை நஷ்ட ஈடு வகைக்கு வந்துவிட்டதாக வைத்துக் கொண்டு அதன் மூலம் பண்ணைகள் பெரும் பண்ணைகளாகவே இருந்து வருகின்றன. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சரியான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதற்கான ஒரு ஆலோசனையையும் கூற விரும்புகிறேன். ரௌலில் இப்படி ஒரு சட்டம்—விதிமுறை—இருக்கிறது. ஒரு வேண்டி போர்ட் அமைக்கப்பட்டு அதில் அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள சகல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அதில் மெம்பர்களாக சேர்க்கப்படுவார்கள். அரசின் அதிகாரி ஒருவர் அதன் தலைவராக இருப்பார். அந்தக் குழுவின் ஆலோசனையின் பேரில் உச்ச வரம்பில் மிச்சம் இருக்கிற நிலம் சம்பந்தமாக எந்த மாதிரி விவசாயிகளுக்குத் தருவது போன்ற முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான ஒரு போர்டை அமைத்து இந்த அரசும் அதுபோன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க முன்வந்தால்தான் சட்டத்தின் பலன் மக்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தில் செங்கோட்டை தாலுகாவில் ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அங்கே 50 ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் ஒரு நிலத்தில் சாகுபடி குத்தகைக்கு செய்து வருகிறார்கள். இந்த ஆண்டு இந்த நிலம் அந்த சாகுபடியாளர்களுக்குச் சொந்தம் ஆக வேண்டும். ஆனால் அந்த சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளை வெளியேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செங்கோட்டை தாலுகாவிலுள்ள அந்த குன்னக்குடி என்கிற கிராமத்தில்—சர்வே நம்பர் 25-2—14 ஏக்கர், 15 பேர்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள்—அவர்களுடைய பெயர்களைக் கூடக் கொடுக்கிறேன்; ஷண்முக நாடார், மாரி முத்து நாடார், குருசாமி நாடார், ஆகியோர் அவர்கள்—அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று நிலச்சுவான்தாரிகள் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். சாகுபடி முடிந்து அறுவடை ஆகி நெல்களத்தில் இருக்கும்போது, அங்கே ஸெவிக்ளாக சம்பந்தப்பட்ட தாசில்தார், மற்றும் காவல் துறை அதிகாரிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில், 10, 20 குண்டர்களை, ரௌடிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு, —10—3—1975 அன்று களத்திலுள்ள நெல்லை நிலச்சுவானின் ஆட்கள் எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். அதிகாரிகள் இருந்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் அந்த நெல்லை அபகரித்துக்கொண்டு சென்று விட்டார்கள். இதில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, சாகுபடி செய்து அந்த விவசாயிகளுக்கே அந்த நெல்லைத் திருப்பித் தருவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, திருச்சி மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளில் இனம் நிலங்களில் கைத்தறி நெசவாளிகள் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உள்ள நிலத்தில் கூன்றையப்போட்டு கொண்டு உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள். இனம் சட்டத்தில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், யார் அந்த நிலத்தில் குடி இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அதைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட உடனே,

1975 மார்ச் 19]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் கெஜட்டில் போட்ட உடனேயே, இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு இருப்பதால் குத்தகை வசூல் செய்யும் பொறுப்பை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நிலத்திற்கு சர்க்கார் நிலத்தீர்வை வசூலிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதுவரை அதை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இனம் மடத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதிலுள்ள பீன மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது இனம் சட்டத்தின் மூலம் தடுக்கப்படுமா?

பல நிலசீர்திருத்தச் சட்டங்கள் போட்டிருந்தாலும், ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் சரியாக செயல்படாததால், ஆங்காங்கு உள்ள மக்களைக்கொண்டு "லேண்டு போர்டு" அமைத்து அதை மக்கள் கமிட்டியோடு இணைத்து, அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெற்று, அந்தந்த வட்டாரத்தில் செயல்பட வேண்டும். இதைக் கேரளாவில் செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இங்கே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் நாம் போட்டிருக்கின்ற சட்டம் சாகுபடியாளர்கள் பதிவு செய்யும் சட்டமாக இருந்தாலும், உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற மிச்ச நிலத்தை விநியோகிக்கும் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அது நடைமுறைப்படுத்த வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மக்கள் கமிட்டிகளை நியமிக்க அமைச்சர் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. பெரி. சண்முகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் திருவாடானை வட்டம் மிக மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கே பலரும் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக மற்றப் பகுதிகளில் நல்ல மழை பெய்து, நல்ல விவசாயம் நடைபெறுகிற காலத்தில் என்னுடைய வட்டத்தில் ஒரு பகுதி விளைவிற்கு வந்தும், மற்றொரு பகுதியில் விளைவு இல்லாமல் தஞ்சை போன்ற பெரிய மாவட்டங்களுக்குச் சென்று, அங்கே அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தி, ஒரு சில மாதங்கள் கழித்து எங்கள் பகுதிக்கு வருவது நீண்ட நாட்களாக நடந்துவருகிற பழக்கமாகும்.

தற்போது ஏற்பட்டு இருக்கிற இந்த வறட்சிக்காக அரசு அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து இருக்கிறது. குறிப்பாக, கண்மாய்க்கள் தூர் எடுத்தல், ஊரணிகளை ஆழப்படுத்துதல், குடிநீர்க் கிணறுகளை வெட்டுதல், குடிநீர் வாரியம் மூலம் அடிசுமாய் அமைத்துக் கொடுத்தல் போன்ற வேலைகள் துரிதமாக, மக்களுக்குப் பயன்படும் அளவுக்கு மிகச் சிறப்பாகச் செய்துதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், மற்றொரு பகுதியைப் பார்த்தால் கடற்கரைப் பகுதி—சுந்தரபாண்டியபுரம், முத்துராமலிங்கபுரம்—போன்ற பகுதிகளைப் பார்த்தால் அங்கே எவ்வளவு கிணறுகளை அமைத்துக் கொடுத்தாலும் கூட அங்கே தண்ணீர் கிடைப்பது இல்லை. உப்புத்

[திரு. செரி. சண்முகம்]

[1975 மார்ச் 19]

தண்ணீர்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இந்த அடி குழாயைப் போட்டால் சில தினங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது, பிறகு கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே, குறிப்பாக இந்தக் கடற்கரைப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு—கண்ணங்குடி, திருவாடானை ஒன்றியங்களில்—அடி குழாய் கிணறுகள் நல்ல வகையில் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும், போர் வெல்ஸ் அதிகம் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் நிரந்தரமாக விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் வகையிலும் பெரிய கிணறுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள். மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பெரியார் திட்டத்தை திருவாடானை பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கும் நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், எங்கள் பகுதி மக்கள் கொஞ்சம் நிம்மதியான வாழ்க்கை நடத்த முடியும். சென்ற ஆண்டு மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களின் உதவியின் பேரில், பெரியார் கால்வாயிலிருந்து இரண்டு முறை எங்கள் பகுதிக்குத் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். குறிப்பாக தனியாமங்கலம் செக்ஷன் மூலம் 12-வது வாய்க்கால் வழியாக மலம்பட்டி, பிராமணப்பட்டி, ஏரியூர், நரையங்குடி, கருங்குளம், பட்டமங்கலம் வழியாக என் தொகுதியில் உள்ள எழுங்கோட்டை அணை மூலமாக தண்ணீர் 500 ஏக்கரும் மேற்படி அணையிலிருந்து ஐந்துகோட்டை கால்வாய் வழியாக ஐந்து கோட்டை கிராமத்திற்கு இதனால் ஏறத்தாழ 650 ஏக்கரும் பயன்பெறும். ஆகவே, பெரியார் நீர் அந்தப் பகுதிக்கும் விஸ்தரித்துக் கொடுத்தால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பிழைத்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அளவில் திருவாடானைப் பகுதிக்குத் தேவையான நல்ல முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் பல கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் பழைய கண்மாய்கள். ஒரு முறை தண்ணீர் நிரம்பினால் விவசாயம் செய்ய முடியாது. இரு முறை நிரம்ப வேண்டும். அப்போதுதான் கதிர் அறுக்கும் அளவில் இருக்கும் பயிர்கள் காய்ந்து போகாமல் இருக்கும். அங்கேயிருக்கும் கண்மாய்கள் ஆழப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அவை சமதரைகள் போல் இருப்பதால் ஒவ்வொரு விவசாய காலத்திலும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கண்மாய்களை இந்த நேரத்தில் ஆழப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட முகவை மாவட்டத்தில், கிழக்கு இராம நாதபுரம், திருவாடானை வட்டத்தில் உள்ள மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டு, இப்போதே வாழ முடியவில்லை, இன்னும் 7-8 மாதங்கள் எப்படி வாழ்வது என்ற கவலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர், மற்றும் அமைச்சர்கள் வந்து, அந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை உடனடியாகத் தொடங்குவதற்கு எல்லா வகையான உதவிகளையும் செய்து கொடுத்தமைக்கு

1975 மார்ச் 19]

[திரு. பெரி. சண்முகம்]

நன்றியைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். வருகின்ற விவசாய காலத்தில் நல்ல மழை பெய்தாலும், விவசாயம் செய்ய அவர்கள் முயற்சித் தாலும், மாடுகள் வாங்க, விதைகள் வாங்குவதற்கு, மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆகவே, மாடுகள் வாங்க, விதைகள் வாங்க கடன் உதவி செய்தால் அந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல வகையில் வாழ முடியும். இல்லையென்றால் அவர்கள் வாழ்க்கை மிகவும் மோசமாகி, நிரந்தரமாக நிம்மதியாக வாழ முடியாத நிலைக்குப் போய்விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், குறிப்பாக கீழ் இராமநாதபுரம், திருவாடானை பகுதிதான் மிகவும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்பதை இங்கே யாரும் உணராதவர்கள் இல்லை. இந்த திருவாடானை வட்டத்திற்கு அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நிவாரண உதவியை இன்னும் சிறப்பாகவும், நிரந்தரமாகவும் நன்மைகள் பெற பல வாய்ப்புகளை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நிச்சயமாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வருவாய்த் துறையில் பணியாற்றக் கூடிய துணை தாசில்தார்கள், அதே போல கோவாபரேடித் துறையிலே பணியாற்றக்கூடிய சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்கள் 1970-ம் ஆண்டுக்கு முன்பாக அவர்கள் மாத ஊதியம் ரூ. 200 பெற்றுக் கொண்டு இருந்தார்கள். 1970-க்கு பின்பு அதே அமைப்பில் உள்ள துணை தாசில்தாரி அவர்களுக்கு ரூ. 350 -ம் அதே அமைப்பிலே உள்ள கோவாபரேடிச் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஒருவருக்கு ரூ. 375 ஆக மாற்றி அமைக்கப் பட்டு இருக்கின்றது. இந்த ஒரு அமைப்பிலே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் ஒருவருக்கு ரூ. 350 ஆகவும், மற்றவர்களுக்கு ரூ. 375 ஆகவும் இருக்கக் கூடிய இந்த வித்தியாசத்தை முறையாக இரண்டு பேருக்கும் ஒரே அமைப்பாகச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டு என்னுடைய தொகுதி, திருவாடானை தொகுதியில் சிறப்பான திட்டம், இந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் ஓரளவு நிம்மதியாக வாழ வழி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டு இருக்கின்ற இந்த மான்ய கோரிக்கைமீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற வெட்டுத்தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவையில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலில் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மான்ய கோரிக்கையில் மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் வறட்சிப் பணிகளைப் பற்றி விவரமாக இங்கே எடுத்து உரைத்து இருக்கிறார்கள். வறட்சிப் பணிக்கு நாம் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கினாலும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள். என்னுடைய கருத்து எல்லாம் ஒதுக்கிய தொகையை எந்த அளவுக்கு நாம் செலவுபிக்கிறோம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணியை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றுகின்றோம்,

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1975 மார்ச் 19]

பணிகள் செம்மையாக நடந்து இருக்கின்றனவா, பணம் ஒழுங்காகக் கணக்கிடப்பட்டு செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று பல பிரச்சனைகளை இந்த அரசு ஆராய வேண்டும் என்பதுதான்.

நாம் கொடுக்கிற பணம் முறையாக செலவழிக்கப்படும் என்பதில் இந்த அரசாங்கம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் பல பகுதிகளில் ஏற்கனவே போடப்பட்ட சாலைகளுக்கு பணத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்கிற குறைபாடுகள் ஏராளமாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் எப்படி கண்காணித்து சீர்படுத்த முடியும் என்பதை மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் வறட்சிப் பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக கொடுக்கின்ற பணத்தை செலவிடுவதற்காக, செய்ய வேண்டிய பணியை உறுதி படுத்துவதற்காக வட்ட அளவில் வறட்சி அதிகாரியை இந்த அரசாங்கம் நியமித்து இருக்கின்றது. இந்த அதிகாரி அங்கே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை, ஊராட்சி ஒன்றிய பெரும் தலைவர்களை, அதிகாரிகளை அழைத்து எந்த எந்த பகுதிக்கு எந்த திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டு, அதை முடிவு செய்து அதற்காக நிதி ஒதுக்குகிற பொறுப்பினை ஏற்று இருக்கிறார். இந்த நேரத்தில் சாலை போடுவதற்காக ஏற்கனவே உள்ள சாலையைப் புதிதாக வறட்சிப் பணியில் செய்ய வேண்டுமென்று சிலர் வலியுறுத்தி தொகையையும் பெற்று இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்து இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால் ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். பிள்ளபாளையம் மத்திப்பட்டி சாலையை ஓராண்டுக்கு முன்பு கூட பழுது பார்ப்பதற்கு ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலிருந்து செலவழித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் வறட்சி நிதியில் இந்த சாலையை மீண்டும் செப்பணிட்டு நிதி ஒதுக்கம் தேவை என்று கேட்ட நேரத்தில் நான் எவ்வித எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கவில்லை. இதை ஏன் சட்டக் காட்டுகிறேன் என்றால் இது போன்ற சாலைகள் பழுது பார்ப்பதற்கு ஒதுக்கப்படுகிற பணம் தேவையற்றது என்று என் கருத்து ஆகும். இங்கே தான் சில தவறுகள் நடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்காமல் இருப்பதற்காக மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் உள்ள அந்த வறட்சி அதிகாரியுடன் ஒவ்வொரு தொகுதியைச் சார்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினரையும், ஊராட்சி ஒன்றிய பெரும் தலைவரையும் இன்னும் மக்கள் சார்பாக ஒருவரையும் சேர்ந்த குழு நியமித்து, வேலை ஒழுங்காக நடைபெற்றுள்ளதா? ஒதுக்கிய தொகை முழுமையாக செலவிடப்பட்டு இருக்கிறதா என்று பாரக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஒரு குழு அமைத்தால் உள்ள படியே சொல்கிறேன், வறட்சிப் பணி செம்மையாக நடைபெற ஏதுவாக இருக்கும். இதை இந்த அரசாங்கம் கௌரவம் பார்க்காமல், முதலமைச்சர் அவர்கள் குழு அமைக்கத் தேவை இல்லை என்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் பிடிவாதம் பிடிக்காமல் நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காகவும் இந்த மாமன்றத்தில் நாம் ஒதுக்கி இருக்கின்ற பணம் முறைப்படி செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க தயவு செய்து

1975 மார்ச் 19] [திரு. செ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ரெவின்யூ அமைச்சர், குழு அமைப்பதற்கு இந்த மாமன்றத்தில் நல்ல அறிவிப்பை அறிவிக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையைத் திட்டவட்டமாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். நிலம் அற்ற ஏழை மக்களுக்கு நிலங்கள் இயன்ற அளவு ஒப்படை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளதே இந்த அரசாங்கம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா பொறுப்பு ஏற்ற பிறகும், இன்றைய முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகும் நிலப் பட்டா வழங்குவதில் நல்ல தீவிரம் காட்டி இருக்கிறார்கள். இதை உள்ளபடியே நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும் சில பல இடங்களில் எப்படிக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமையாக கருதுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ரங்கநாதபுரம் கட்டளை, கீழ் மாயனூர், மேல் மாயனூர் போன்ற பகுதிகளில் அங்கே இருக்கின்ற ஏழை பின்தங்கிய வகுப்பு மக்கள், ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஏறத்தாழ 60 குடும்பங்கள் 20 ஆண்டுகாலமாக அங்கே இருக்கின்ற புறம்போக்கு நிலத்தை சீர்திருத்தி, செம்மைபடுத்தி, உழைத்து, பயிரிட்டு அந்த பயனை அனுபவித்து தங்களுடைய குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள், ஒரு ஆண்டில், 2 ஆண்டில், 20 ஆண்டு காலம் இந்த நிலத்தை பயன்படுத்தி ரெவின்யூ நில வரி செலுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களை வெளியேற்றுவதற்கு இரண்டு முறை நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டு இருக்கின்றது. அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் முறையிட்டு விட்டார்கள். அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டு விட்டார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் கூட முறையிட்டு விட்டார்கள். முதலமைச்சரிடம் கூட முறையிட்டு விட்டார்கள். ஆனால் இது வரையில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பரிகாரமும் இந்த அரசாங்கம் அளிக்கவில்லை.

ஆகவே, ஒரு பக்கம் நிலத்தை உழைக்கிறவர்களுக்கு உரிமையை வேகமாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, மறு பக்கம் ஏழை எளியவர்களுக்குத் துன்பம் தருகிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு நில உரிமையைத் தருகிறோம் என்று சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கின்றது என்று அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-30)

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் வராமல் தடுக்க, தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த 60 குடும்பங்களையும் காப்பாற்றுவதற்கு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு தேவையான கடமையை ஆற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 மார்ச் 19]

ஏழை எளிய மக்களுக்கு பின் தங்கிய மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் ஒப்படை செய்து தருவதில் எவ்வளவு வேகமாக இருக்கிறோம் என்பதற்குப் பல புள்ளி விபரங்களைப் பார்க்கிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் வீட்டு மனைகள் கையகப்படுத்துவதில் ஏற்படுகின்ற காலதாமதத்திற்கு காரணம், இப்போது பின்பற்றப்படும் விதிமுறைகள் தான். அதனால் ஒரு வீட்டு மனையை கையகப்படுத்தவும் ஒப்படை செய்யவும், உரியவரிடம் உரிய கட்டணத்தைச் செலுத்துவதிலும், நிலத்தைப் பெறுவதிலும் எவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை அரசாங்க குறிப்பேட்டைப் புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியும். எனக்குத் தெரிந்தவரை ஒரு வீட்டு மனையை ஒப்படை செய்ய ஏறத்தாழ 10 ஆண்டு கூட ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே, சட்டப் பிரச்சனையில் ஏதாவது சிக்கல் இருந்தால் இந்த அரசு அதையும் மறுபரிசீலனை செய்து, உரிய முறையில் திருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களே நிலத்தை கையகப்படுத்தும் அதிகாரம் பெற்றவராக இருக்கும் வகையில் இந்த அரசு சட்டத்தில் வழி வகைக் காணவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்னென்ன பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன, எப்போது இந்த மாவட்ட நிர்வாகம் தொடங்கப்பட்டது என்பதை எல்லாம் அலசிப் பார்த்து, வேண்டிய சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதை நாம் அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொள்வோம்.

வெள்ளையர் காலத்தில் ஏற்பட்ட நிர்வாக முறைதான் இன்று வரையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நிர்வாக சீர்திருத்த கமிஷனால் சொல்லப் பட்டிருக்கிற அத்தனை சிபாரிசுகளையும், அத்தனை கருத்துக்களையும் அலசிப் பார்த்து எதை எதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமோ அதை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட கலெக்டர்கள் ஏற்கெனவே வெள்ளையர் காலத்தில் ரெவின்யூ கலெக்ட் பண்ணிய காரணத்தால் அவர்களுக்கு கலெக்டர் என்று பெயர் வந்தது. ஆனால் அவர் இப்போது வேளாண்மைத் துறையைக் கண்காணித்துக்கொண்டிருக்கிறார்; பொதுப்பணித் துறையைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்; உள்ளாட்சித் துறையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்; இப்படி எல்லா துறைகளும் அவருடைய நிர்வாகத்தின்கீழ், அவருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் வந்திருக்கின்றன.

நாம் சொல்கிறோம் அதிகாரம் ஒருவர் கையில் அதிகமாக இருக்கக் கூடாது என்று. அதிகாரத்தை பலருக்கு பங்கிட்டுத் தரவேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை. ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களை நாம் மறு பரிசீலனை செய்து, அதி காரங்களைப் பரவலாகப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஒரு குளத்தைத் தேக்க வேண்டுமென்றால் அந்த அதிகாரம் அங்கே இருக்கிற பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்த நிர்வாகப் பொறியாளருக்கோ

1975 மார்ச் 19] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

அல்லது சூப்பரண்டிங் என்சினீயருக்கோ அல்லது மேல் மட்டத்தில் இருக்கிற பொறியாளருக்கோதான் இருக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) நான் 10 நிமிடங்கள் தான் பேசியிருக்கிறேன். இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 13 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள் ; இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களை மறுபரிசீலனை செய்து, அந்தந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு உரிய அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மக்கள் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மனுநீதித் திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. உள்ளபடியே நான் அதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற மனுக்கள், வாங்கப்படுகின்ற குறைபாடுகள் நீக்கப்படுகின்றனவா என்றால் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், பல குறைபாடுகள் தீர்க்கப்படவில்லை.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இலங்கையிலிருந்து இங்கே அகதிகளாக வந்திருக்கின்றவர்கள் ஏராளமான மனுக்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திலும் 5,000, 10,000 மனுக்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. வாங்கிய மனுக்கள் பற்றி அதிகாரிகள் எந்தவிதமான பதிலையும் இதுவரை அனுப்பவில்லை. ஆகவே, மக்கள் குறைகளை நாம் மனுக்கள் மூலம் வாங்கும்போது உரிய பதிலை 15 நாட்களுக்குள் அனுப்ப வேண்டுமென்ற ஆணையை இந்த அரசு பிறப்பிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கொடுத்த மனுக்களுக்கு எழுப்பிய கோரிக்கைகளுக்கு என்ன பரிசாரம் கிடைத்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, இந்த அரசின் நிர்வாகத்தை அறிந்துகொள்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே, பெயரளவில் மனுநீதி என்று இல்லாமல் உள்ளபடியே உண்மையான மனுநீதியாக அது அமைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே நான் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல சின்ன ராதாபுரத்தில் ஏறத்தாழ 40 குடும்பங்கள் 20 முறை மனு கொடுத்தார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. இது போன்ற குறைபாடு திருச்சி மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல; தமிழ்நாடு பூராவும் இருக்கிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற குறைபாடுகள் இல்லாமல் மனுநீதி முறைகளைச் செம்மைபடுத்தி, இந்த அரசு துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள்தான் இந்த ரெவினியூ நிர்வாகத்தில் அடிப்படைச் சிப்பந்திகள். அவர்களுடைய குறைபாடுகளை நாம் ஏற்று, அவர்களை அரசாங்கப் பணியாளர்களாக, நிர்ந்தரப் பணியாளர்களாக, முழு நேரப் பணியாளர்களாக நியமிப்பதற்கு இந்த அரசு மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 மார்ச் 19]

அவர்களுக்கும் குடும்பப் பாதுகாப்பு திட்டத்தை விரிவாக்கியிருக்கிறார்கள். எப்ரல் மாதம் முதல் அவர்களுக்கு அந்தத் திட்டம் பொருந்தும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய வேண்டுகோள், இந்த ஜனவரி முதல் தொடங்கினால் எத்தனையோ கிராம அதிகாரிகளின் குடும்பங்கள் பலன் அடையும். ஆகவே, மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் இந்த ஜனவரி முதல் இந்தத் திட்டத்தை கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக திருச்சி மாவட்டத்தில் அங்கு இருக்கிற அலுவலகங்களை எல்லாம் ஒரே இடத்தில் வைப்பதற்காக 14 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த அலுவலகம் தற்போது எங்கே கட்டப்படுவதற்கு அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். காலாமலையில் கட்டப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கு கட்டுவதை விட இப்போது இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அலுவலகத்தின் முன்புறம் ஒரு தோட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் தோட்டம் பயிர் எதுவும் இல்லாமல் சும்மா கிடக்கிறது. அங்கே பல அடுக்கு மாடிக் கட்டடத்தைக் கட்டினால் இப்போது இருக்கிற இடத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்; புதிதாக கட்டுகிற இடத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் நன்கு ஆலோசித்து, காலா மலையில் புதிய கட்டடத்தைக் கட்டுவதை விட இப்போது இருக்கிற இடத்திலேயே கட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுகேட்டு, எங்கள் ஆட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத்தீர்மானங்களை வலியுறுத்தியும் ஆதரித்தும் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானிய கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் எற்பட்டுள்ள வறட்சியைப் போக்குவதற்காக நம்முடைய அரசு செய்துகொண்டிருக்கிற வறட்சிப் பணிகளை நான் பாராட்டுகிறேன். 54 கோடி ரூபாய் அளவிலே வறட்சிப் பணிகளை தொடங்கியிருக்கிற நம்முடைய அரசுக்கு இன்றைய தினம் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் எங்களுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், எக்மோரிலிருந்து செங்கற்பட்டுக்குப் போகிற பாதையில் ஏதோ நிலங்கள் எல்லாம் பச்சை பச்சேலென்று இருப்பதால் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பூராவும் அப்படித்தான் இருக்கிறதென்று எண்ணிவிடக் கூடாது. அதைப் பார்த்து செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு நிவாரணம் தேவையில்லை என்று நினைத்துவிடக்கூடாது.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம் என்பது எக்மோரிலிருந்து செங்கற்பட்டுவரை போகிற பாதையோடு முடிவடைந்துவிடவில்லை. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில்தான் திருத்தணிப் போன்ற பாதிக்கப்பட்ட இடங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த தோத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 19]

(திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்)

எங்களுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக 4½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கான கணக்கும் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்றையதினம் எங்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு உடனடியாக 3 கோடி ரூபாயாவது ரூ ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் இந்த வறட்சியினால், சிறிய குளங்கள் எல்லாம் வற்றிவிட்டன. அதனால் ஆடுமாடுகளுக்குத் தண்ணீர் இல்லை. மனிதர்களுக்குத்தான் தண்ணீர் இல்லை என்றால் ஆடுமாடுகளுக்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எப்படி, குடிதண்ணீருக்கு நிதி ஒதுக்கி பணிகளை மேற்கொள்ளுகிறோமோ அதைப்போல குளம் குட்டைகளையும் ஆழப்படுத்தி, ஆடு மாடுகளுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும் வகையில் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதனால் சிறு குளங்களையும், குட்டைகளையும் செப்பனிடும் பணியையும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிரவும் தமிழகத்திலே வேறு எந்தமாநிலமும் செய்ய முடியாத அளவிற்கு ஏழை எளியவர்களுக்குப் பட்டாக்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக இந்த அரசை நான் பராட்டுகிறேன். ஆனால் கொடுக்கப்படுகிற பட்டாக்கள் டெம்பரரி பட்டாக்களாகத்தான் வழங்கப்படுகின்றன. அதை நிரந்தரப் பட்டாக்களாக மாற்ற இரண்டாண்டு, மூன்றாண்டுகள் தாமதப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக டெம்பரரி பட்டாக்களை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் கூட அதை அனுபவிக்க முடியாத சூழ்நிலை சில இடங்களில் இருக்கின்றன. எனவே யார் யாருக்கு டெம்பரரி பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் உடனடியாக நிரந்தரப் பட்டாக்களாக மாற்றிக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பட்டா கொடுப்பதில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறோமோ அதே அளவு அக்கறை கொடுக்கப்பட்ட பட்டாக்களை நிரந்தரமாக்கிக் கொடுப்பதற்கும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருத்தணி தாலுக்காவில் பல கிராமங்களைத் தொடர்ந்து காட்டு புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் கடந்த இருபதாண்டு முப்பதாண்டு காலங்களாக—ஏழை அரிசனங்களும், சமூகத்தில் மிகவும் பிற்போக்கு நிலையில் உள்ள குடி மக்களும் பயிர் செய்து அனுபவித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கே அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்து வழங்கப்படவில்லை. குறிப்பாக பெருகுமி, வீராணத்தூர் கிராமங்களில் காட்டு புறம்போக்கு நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள்—அரிஜன மக்கள் அவர்களுக்கே அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று பலமுறைகள் கேட்டுக் கொண்டும் இன்னும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, கருணை கூர்ந்து நமது அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் காட்டுப் புறம்போக்கு நிலங்களை பல ஆண்டுகளாக அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறவர்களுக்கே அந்தந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. இ. எஸ். நியாகராசன்)

[1975 மார்ச் 19]

அடுத்தபடியாக, நெசவாளர்கள் வாழ்கின்ற கிராமங்களில் இருக்கிற நெசவாளர்களுக்கு வீட்டுமனை அளிக்கப்படவேண்டுமென்று கடந்த முறையும் கேட்டுக்கொண்டேன். என் தொகுதியில் நெசவாளர்கள் வாழ்கின்ற கிராமங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த கிராமங்களில் இருக்கிற புறம் போக்கு நிலத்தில் நெசவாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 3 சென்டாவது தரவேண்டும். அது அவர்கள் தங்களுடைய குடியிருப்பைக் கட்டிக்கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் மீது நடைபெற்ற பொதுவிவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது தக்காவிக் கடன் 5 கோடி ஒதுக்குவதாகச் சொன்னதற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிலவள வங்கியில் இருந்து கிணறு வெட்டக் கடன் கொடுக்கிறபோது—480 அடிக்குள் இருக்கிற கிணறு என்றால் கடன் வழங்குவதில்லை. அதனால் பல துன்பங்கள் இருக்கின்றன. தக்காவிலோனை கிணறுகள் வெட்டப் பயன்படுத்தலாம் என்ற முறையில் சொன்னார்கள். இந்த தக்காவி லோனைத் தரும்போது இந்த 480 அடி என்ற கட்டாயம் இருக்கக்கூடாது, இதைத் தெளிவாக்கிடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்களுடைய திருத்தணி வட்டத்தில் பள்ளிப்பட்டு துணை வட்டமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாகவே துணைவட்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை வட்டமாக ஆக்கவேண்டும். அந்தே நிர்வாக கட்டிடங்கள் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பள்ளிப்பட்டில் துணைக் கருவூலம் இல்லாத காரணத்தினால் பொதுமக்கள் இன்றைக்கு 26 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள திருத்தணிக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே பள்ளிப்பட்டில் துணைக் கருவூலத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் இந்த ஆண்டு மட்டும் மழை இல்லை என்று இல்லை. கடந்த ஆண்டும் மழை இல்லை. அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில கிராமங்களில் கிணற்றில் தண்ணீர் வருகிறது. பயிர்கள் விளைந்திருக்கின்றன என்று சொல்லி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்த கிராமங்களை வறட்சி நிவாரணப் பகுதிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. இதுபோல பத்துப் பதினைந்து கிராமங்கள்தான் இருக்கின்றன. இந்த கிராமங்களுக்கும் நமது நிவாரணப் பணித் திட்டத்தில் பயன் ஏற்படுகிற வகையில் இவற்றைச் சேர்த்துக் கொண்டு, இந்த இடங்களுக்கும் வரி விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேசுவதற்கு இந்த நல்ல வாய்ப்பை அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக மாவட்டங்களுடைய அமைப்புபற்றி என் கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 19] (திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்)

தற்போதுள்ள மாவட்ட அமைப்புகள் நிர்வாகத்திற்கு ஒத்ததாக, மக்களுடைய வசதிக் கேற்ப அமைந்ததாக இல்லை. எப்போதோ ஒருகாலத்தில் முன்பு நம்மை ஆண்டவர்கள் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட எல்லைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. முன்பே நான் சொன்னதைப்போல இந்த எல்லைகளுக்கு ஒரு புனிதத் தன்மை கிடையாது, இந்த எல்லைகள் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்டநெடுநாளாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கோரிக்கை கவனிக்கப்படவில்லை. எத்தனையோ மாறுதல் செய்யப்படுகின்றன. ஒரு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதில் மட்டும் இருக்கிறதே தவிர முழுமையாக மாவட்டங்களின் எல்லைக் கோட்டை மாற்றி அமைக்க—அங்கங்கே உள்ள மக்களின் வசதிக் கேற்ப புதுத் தலைநகர்களை ஏற்படுத்த முழு அளவில் எந்த கவனமும் செலுத்தப்படவில்லை. இதற்காக ஒரு கமிட்டி என்ற முறையிலாவது அமைக்கவேண்டும். கமிட்டி என்றால் நீண்டகாலம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று அர்த்தம்—நீண்டகாலம் ஆகும் என்றாலும் கூட இதுபற்றிச் சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்து மாவட்ட எல்லைகளை எல்லாம் மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திண்டுக்கல் ஒரு மாவட்டத்தின் தலைநகராக அமையவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்தச் சபையிலேயே சொல்லி வருகிறேன். இதுகுறித்தும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்கள் பிற்பட்ட நிலையில் இருப்பதை உத்தேசித்து அவற்றுக்கு விசேஷ சலுகை அளிக்கப்படுவதைப் போல நாம் நம்முடைய மாவட்டங்களின் எல்லைகளைப் பிரித்து அமைத்தால் பல இடங்கள் இந்தச் சலுகைகளைப் பெற வசதி ஏற்படும். தொழில் சலுகை பெற வசதியாக இருக்கும். இந்த முறையில் மாவட்டங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, இப்போதுள்ள ஆட்சிமுறையிலே ஒருசில மாறுதல்கள் செய்யப்படவேண்டும். இந்த மாறுதல்கள் என்னவென்று சொன்னால் இப்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குத் துணையாக வட்டாட்சியர்கள் இருக்கிறார்கள்.....

திரு கு. காமாட்சி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். திடீரென்று திண்டுக்கல்லைத் தலைநகராக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார். திண்டுக்கல்லைத் தலைநகராக்கிக்கொண்டு அந்த மாவட்டத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறாரா?

திரு வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : நான் கூறுவது இன்றைக்கு பள்ளப்பட்டில் இருந்து திருச்சிக்கு புவரவேண்டும்—மாவட்ட தலைநகருக்கு வர வேண்டுமென்றால் 75 மைல்கள் ஆகின்றன. திண்டுக்கல் தலைநகராக இருந்தால் அங்கிருந்து 30 மைல்களுக்குள் அது இருக்கிறது. மக்கள் போவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதில் என்னுடைய விருப்பம் இல்லை. மக்களுடைய வசதியே பிரதானமாக இருக்க வேண்டும். மக்களுடைய போக்குவரத்து வசதியை, நிர்வாக சௌகரியத்தை எல்லாம் முன்னிட்டு திருச்சி, திண்டுக்கல், கரூர் போன்ற இடங்கள் எல்லாம் மாவட்ட எல்லை

(திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்) [1975 மார்ச் 1]

சீரான முறையில் மாற்றி அமைக்கப்படுகிற நேரத்தில் மாவட்ட தலைநகரங்களாக இருக்கக்கூடிய தகுதியைப் பெற்றனவாக இருக்கும், மக்களுடைய வசதியைத்தான் பிரதானமாகக் கவனிக்கவேண்டும்.

அதிலும் ஏழை நாட்டு மக்கள் இந்த மக்கள். இந்த மாதிரி தலைமையகத்திற்கு ஒரு காரியமாகச் செல்வதென்றால், பல சிரமங்களை யடைகிறார்கள். ஆகவே, தலைமையகங்கள் கூடுமான வரையில் 40 மைலுக்குமேல் போகாமல் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

அடுத்து, வட்ட ஆட்சியாளர்களுக்குப் பல துணை ஆட்சியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இருப்பினும், ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும் போது, ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தால், முடிவெடுக்க மாதக்கணக்கில் காலதாமதம் செய்யப்படுகிறது. ஆட்களை அதிகமாக நியமித்தும் அந்த விண்ணப்பங்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு நகர மறுக்கின்றனவென்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலே வேதனையாகவிருக்கிறது. அதில் தக்க சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, நான் தொடர்ச்சியாகச் சொல்வதைப் போல், கர்ணம், மணியம்—கிராம அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டுத் திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்கவேண்டும். அவர்களைக் கௌரவ ஊழியர்களாக வைத்துக்கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பளத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் செய்கின்ற அத்தனை காரியங்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது தவறு. தற்பொழுது அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்ற காரியங்களால் மக்கள் நன்மை அடைய மாட்டார்கள். எப்படி அரசாங்க சிப்பந்திகளை நிரந்தரமாக வைத்திருக்கிறோமோ, அதைப்போல் இவர்களையும் நிரந்தர சிப்பந்திகளாக்கவேண்டும். அவர்கள் மீது மக்களிடத்திலிருந்து குற்றம் குறைகள் வருமானால் அவர்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றப்படவேண்டும். இப்பொழுதுகூடச் சொல்லிவிடலாம், எந்த கர்ணத்திடம் குறையிருந்தாலும் எங்களுக்கு எழுதி அனுப்பியவையுங்கள், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம், என்று, ஆனால் நம்முடைய கெட்ட பழக்கம், ஒரு அதிகாரி மேல் குற்றம்சாட்டினால், அந்த டிபார்ட்மெண்டினுடையமேலதிகாரி தன்னுடைய டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரியைக் காப்பாற்றுவது என்பது ஒரு கொள்கையாக, அடிப்படையாக இருந்து வருகிறது. தாசில்தார் அல்லது கர்ணம் பற்றி புகார் விண்ணப்பம் செய்தால், அந்த அதிகாரிமேல் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அதற்கு மாறாக விண்ணப்பம் கொடுத்தவரே பாதிக்கப்படுகிறார். இன்னும் சொல்லப்போனால் இது உலகமறிந்த உண்மை. இன்று, அடி மட்டங்களிலே, கிராமங்களிலே நடக்கிற மிகப்பெரிய தவறுக்களுக்குக் காரணங்கள் மணியங்கள், கிராம அதிகாரிகள்தான். அவர்கள் மக்களிடம் பணத்தைச் சரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே சந்தேகமில்லை. நான் குறிப்பிட்ட நபரின்மேல் சொல்லவேண்டிய தில்லை. எனக்குத் தெரிந்த ஒரு கர்ணம் ஒரு கையெழுத்துக்கு ரூ. 500 வாங்கியிருக்கிறார். கிணறு வெட்டுவதற்கு ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்றால் ரூ. 500 கேட்கிறார். எங்கள் ஊர் வியாபாரிகள் வெளியூர்களிலே வியாபாரம் செய்பவர்கள். அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில்—முஸ்லீம்களாக இருப்பதால்—கைது செய்யப்பட்டு, நீங்கள் பாகிஸ்தான்

1975 மார்ச் 19] (திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்)

காரர்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பாகிஸ்தான் காரர்கள் இல்லை பள்ளப்பட்டிவாசிகள் என்று கர்ணத்தினுடைய கையெழுத்துத் தேவை. அதற்கு ரூ. 500 கேட்கிற நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, கர்ணங்களுக்குள் அதிகாரங்கள் நிச்சயமாகப் பிடுங்கப்படவேண்டும். அதாவது அடிமட்ட ஏழை மக்கள் இலஞ்ச ஊழலிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டுமானால் கிராம ஊழியர்கள் நிரந்தர ஊழியர்களாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் பலமுறை எழுப்பி இருக்கிறேன். இனிமேலாவது அதைச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டுகோளை விடுக்கின்றேன்.

மக்களுடைய குறைகளைக் கனிய மனுநீதித் திட்டச் சட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால், எந்தத் குறிப்பிட்ட தேதியில் வருகிறார்கள் என்று தெரியப்படுத்தக்கூற விடம்பாங்கள் பேரதுமான அளவு இல்லை. மனுநீதித் திட்டத்திற்காக, அதிகாரிகள் வரும்பொழுது பல விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், அந்த விண்ணப்பங்கள் என்னவாகின்றன என்று தெரிவதில்லை. அவை சரியாக பைசல் செய்யப்படவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் என்னுடைய நகரத்திலே, நத்தம் புறம்போக்கிலே கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை, இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அது சம்பந்தமாகப் பலமுறை மனு செய்யப்பட்டது. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினனாகப் பிறகு, முதலில் அதுபற்றி விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். இருபது ஆண்டுகளாகியும்கூட இன்னும் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரே வசதி படைத்தவர்கள் வீடு கட்டிக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களிடமிருந்து கிரயத்தை வசூல் பண்ணுங்கள். யார் வசதியில்லாதவர்களோ, அவர்களுக்கு இலவசமாகக் கிரயம் பண்ணுங்கள். வசதி படைத்தவர்களிடம் இருந்து, அரசாங்கமே ஒரு விலையை நிர்ணயித்து, விலையைப் பெற்றுப் கொண்டு அதற்குப் பிறகு கிரயம் பண்ணுங்கள். இருக்கிற வீடுகளைத் தரை மட்டமாக்கிய பிறகு, அவைகளை எவ்வ் விட்டு அதற்குப் பிறகுப் பட்டா கிடைக்குமென்று விசித்தரமாகச் சொல்கிறார்கள். ஏழை நாட்டிலே இருக்கிற வீடுகளை உடைத்துத்தான் செய்யவேண்டுமா? கிரயத்தை வீடு கட்டியிருக்கிற வசதி படைத்தவர்களிடமிருந்து பெறலாம்.

ஏதேனும் அரசாங்க வசூல்களுக்கோ, நன்கொடைகளுக்கோ வசூலிப்பது என்றால், கர்ணம், மணியங்களுக்குக் கொடுப்பது என்றால் சரியல்ல இன்னும் சொல்லப் போனால், நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் அவர்கள்தான்.

அதைப்போல் சின்னதாராபுரத்திலேயிருக்கிற வெங்கடபுரத்திலே 1 ஏக்கர் 40 சென்ட் நிலம் ஒரு பகுதியிலிருக்கிறது. அதிலே 90 சென்ட்டைக் கொடுத்து விட்டார்கள். மீதமுள்ள 50 சென்ட்டைப் பக்கத்திலேயுள்ள மருத்துவமனைக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், மருத்துவமனை அப்படி இடம் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. அங்கே 50 குடிசைகளிருக்கின்றன. அவைகளைக் காலி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று வம்பு பண்ணுகிறார்கள். காரணம், ஓர் அதிகாரி எழுதிவிட்டார். அவர் எழுதிவிட்டால் அப்பலே இல்லை. ஆகவே, வெங்கடபுரத்தில் ஏழை எளியவர்களுக்குக் குடிசை கட்டி வாழ்ந்து வருகின்றவர்களுக்குப்படிதாக யாருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க

(திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்) [1975 மார்ச் 19]

வில்லை—கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு—வேண்டுகோளை விடுத்தது, இந்த அளவு பேசு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவரவர்களே, வருவாய்த்துறைமானியத் தில் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்த வருவாய்த் துறையிலே, அல்லது வறட்சி நிதியிலே ஊழல் இருக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஊழல் எங்கே இருக்கிறது? எங்கே கண்டு பிடித்தார்கள்? யார் ஊழல் செய்தார்கள் என்று ஒன்றும் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை. யார் ஊழல் செய்கிறார்களோ அவர்கள்தான். மற்றவர்களைப் பார்த்து ஊழல், ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். நான், கிராமப்புறத்திலே கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். சில பேர் சந்தையிலே திருடிக்கொண்டு ஓடிவிடுவார்கள், தேர்த் திருவிழாவிலே திருடிக்கொண்டு ஓடிவிடுவார்கள். அந்தத் திருடன் எங்கேயாவது ஓரிடத் திலிருந்துகொண்டு மற்றவர்களைப் பார்த்துத் திருடன், திருடன் என்று திசை திருப்புவதைப்போல், ஊழல், ஊழல் என்று ஊழல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பல வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். அதற்கு எஸ்டிமேட் தயாரிக்கிறார்கள். ஓவர்சீர் இருக்கிறார், சூப்பர்வைசர் இருக்கிறார், ஏ.இ. இருக்கிறார், டி.இ. இருக்கிறார். இத்தனை அதிகாரிகளும் அந்த எஸ்டிமேட்டைத் தயாரித்தபின்தான் டெண்டர் விடுகிறார்கள், வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே ஊழல் எப்படி நடக்கும்? என்ன காரணம்? சாதாரணமாக, இங்கே இருக்கிற மைக் செட்டை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்த மைக் செட் இன்ன விலைதான் பெறும் என்று சொல்ல முதலமைச்சருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? மத்திய அமைச்சருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? இந்த மேஜை இன்ன விலை பெறும், இந்தக் கட்டிடம் இன்ன விலை பெறும் என்று சொல்ல யாருக்கு அதிகாரமிருக்கிறது? இவை சம்பந்தமாகப் படித்தவர்கள், தெரிந்தவர்கள்தான் எஸ்டிமேட் தயாரிக்கிறார்கள். அந்த முறையிலேதான் வறட்சி நிவாரண வேலைகள் நடக்கின்றன. இதைக்கூட, சாதாரணமாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல், ஊழல் ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு, நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இல்லாத பஞ்சம் வந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டை எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டாலும்கூட, அடுத்த ஆண்டுதான் நமக்குக் கடுமையாக, தீவிரமான பஞ்சமிருக்கப் போகிறது.

பெரியவர்கள் சொல்வார்கள், பஞ்சம் வந்தபிறகுதான்—அடுத்த ஆண்டு தான் மிகப் பெரிய கஷ்டம் வருமென்று. மாடுகளுக்குத் தீவனம் கிடைக்காது, குடிக்கத் தண்ணீர் இருக்காது, பொருள்கள் கிடைக்காது. இப்படிப் பட்ட பல கஷ்டங்களெல்லாம் வரும். அந்தக் கஷ்டங்களை நீக்கவேண்டும். சேலம் மாவட்டத்திலே குறிப்பாக பல இடங்களிலே பான்ட் ஸ்கீம் கிடையாது. பல திட்டங்கள் போடப்பட்டு, எஸ்டிமேட் தயார் செய்யப்பட்டு, 4, 5 ஆண்டுகளாகத் திட்டமிட்டு வேலை செய்தார்கள். இன்னும், துரிதமாக நடக்க வில்லை. ஆங்காங்கிருக்கிற சிறு சிறு குட்டைகளில் எல்லாம், தண்ணீரைத் தேக்கினால்தான், மாடுகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் குடிக்கத் தண்ணீர்

1975 மார்ச் 19]

(திரு. தி. பொன்னுமலை)

கிடைக்கும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்ய அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்வதை ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நற்பகல் 12-00)

இந்தப் பஞ்ச நிவாரண வேலையிலே உடனடியாக அடி கிணறு வெட்டுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு லோன் கொடுத்து அவர்களைப் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்திலே மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் கூடுகிறது. எதற்காகக் கூடுகிறோம். எதற்காகக் கலைகிறோம் என்று கூடத் தெரியவில்லை. நாங்கள் கூட்டங்களிலே கலந்துகொண்டு பல சந்தேகங்களைக் கேட்கிறோம். சொல்கிறோம். கலெக்டர் அவர்கள்தான் அதற்குத் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அவருக்குக் கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் அவர்களுக்குத் தகவல்களைத் தருகிறார்கள். அதோடு நின்றுவிடுகிறது. மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்திற்கு—மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு பொது பிரதிநிதியைத் தலைவராகப் போட வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.—பொதுமக்கள் பிரதிநிதி தலைவராக இருந்தால்தான் எதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர் வாரியம் கூடுமானவரையில் கிராமப் பகுதிகளிலே தீவிரமான போரிங் திட்டங்களையெல்லாம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்னுடைய தொகுதியிலே 4 மணி நேரத்திலே ஒரு கை பம்பு போட்டு தண்ணீர் கொடுத்து விட்டார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன், அதுபோல் அங்கே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கும் 7" 8" போரிங் போட்டு எல்லாக் கிணறுகளிலும் பம்புசெட்டு வைத்து தண்ணீர் இறைக்காவிட்டால் எதிர்காலம் பாதிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது இருக்கிற நிலைமையிலே 100 அடிக்குக் கீழே தண்ணீர் இருக்கிறது, குடிநீருக்காகக் கூட 100 அடி 150 அடி வெட்டித் தண்ணீர் எடுக்கிறோம் என்றால் எதிர்காலத்திலே இன்னும் அதிகமாக ஆழமாக வெட்டினால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆகவே குடிநீர் வாரியம் நம் மூடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக இதிலே கவனஞ் செலுத்தி 500 அடிகளுக்கு கிணறுகள் வெட்டி நீர் இறைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நிரந்தரமாக தண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீருமேயொழிய எத்தனை அணைக்கட்டுகள் கட்டினாலும் பஞ்சம் தீராது. போரிங் போட்டு பம்புகள் அமைக்கின்ற திட்டத்தைத் தீட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போதே விவசாயிகள் ஆடுமாடுகளையெல்லாம் பாதி விற வுவிட்டார்கள். அடுத்த ஆண்டு அவர்கள் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமானால் மாடு வாங்கினால்தான் உழவு ஓட்டமுடியும், மாடுகளுக்குத் தீவனம் இல்லை, மாடு வாங்கவும் அவற்றிற்குத் தீவனம் வாங்கவும் பணம் இல்லை, ஆகவே அவர்களுக்கு அதற்காகப் பணம் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாங்கள் வருஷம் பூராவும் உழைக்கிறோம். நான் பூராவும் இரவு பகல் என்று பராது உழைக்கிறோம், உழைத்து உழைத்து வருவாய்த்துறைக்கு

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1975 மார்ச் 19]

வருமானத்தைத் தேடித் தருகிறோம். ஆனால் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் கூட எங்களைச் சேர்க்கவேயில்லை.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு தடவையும் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே எங்களுக்கு குட்டைகள் வேண்டும். குளங்கள், வேண்டும், அணைகள் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறோம் ஆனால் இதுவரையில் கவனிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கத் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலே திருவணியூற்று ஆறு என்ற ஆறு ஒடுகிறது. அதிலே ஒரு கிலோ மீட்டருக்குத் தோண்டினால் நீர்த் தேக்கம் ஏற்பட்டு விவசாயிகளுக்கு அதிகமான பலனைத் தரும், இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த வருவாய்த்துறை என்பது இன்றைக்கிருக்கிற அமைப்பிலே எல்லாத் துறைகளுடனும் சம்பந்தப்படுகிற உறவுகொள்ளுகின்ற ஒரு அமைப்பாக இருக்கிறது என்பதையும் சாதாரண மக்களிடத்திலே தொடர்பு கொண்டிருக்கிற அமைப்பாக இருக்கிறது என்பதையும் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு அதே நேரத்திலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விசேஷமான வறட்சி நிலைமைகளைச் சரிபார்த்து ஒழுங்குபடுத்தத் தக்க காரியங்களைச் செயல்வேண்டிய பெரும் பொறுப்பிலே இருக்கிறது என்பதையும் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை ஆற்ற விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்னாலே முதலமைச்சராகவும் நிதியமைச்சராகவும் இருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்த வரவு—செலவுத் திட்டத்தின் தொடர்பாகவும் அதே நேரத்திலே ஆளுநர் ஆற்றிய உரையின் தொடர்பாகவும் இந்த மானியம் வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்று சொன்னால் வரவு—செலவுத் திட்டம் என்று சொன்னால் இன்ன இன்ன வரவினங்கள் வருவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, இன்ன இன்ன இனங்களிலே செலவு செய்வதற்கு இருக்கிறோம் என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது தான் மானியக் கோரிக்கைகள் வருகின்றன. ஆனால் இரண்டொரு நாட்களாக நடந்திருக்கிற விவாதங்களைப் பார்க்கிறபோது வரவு—செலவுத் திட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற இன்ன இன்ன மாதிரி—வரவு இனம் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும்கூட இப்போது அது எனக்குத் தேவையில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அறிவித்திருக்கிற காரணத்தினால் இந்த வரவு—செலவுத் திட்டம் சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டு மற்றவர்களின் அனுமதியைப் பெறுவது என்பதைவிட ஏதோ முதலமைச்சருடைய இஷ்டத்தைப்போல் அவருடைய ஆசாபாசங்களுக்கு உகந்த முறையிலே அவருடைய விருப்பத்திற்கு உகந்த முறையிலே இருக்கக்கூடிய முறையிலே அமைந்து விடுவது நல்லதல்ல.

1975 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். ஏதோ வரவு—வைத்துக்கொண்ட இனத்தை இப்போது வேண்டாம் என்று சொன்னதாகக் கூறுகிறார், வரவு வைத்துக் கொண்ட எந்த இனமும் பட்ஜெட்டிலிருந்து விலக்கப்பட வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இன்ன இன்ன இனங்களிலே வரவு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்களோ அதை வரவு என்று வைத்துக் கொண்டு வரவு—செலவுத் திட்டம் தயாரிக்காவிட்டாலும் எதை எதை வரவு என்று எடுத்துக் கொள்கிறார்களோ அதை உறுப்பினர்கள் அறிந்து கொள்வதிலே.....அதையும் சேர்த்து பேசப்படுவது இயல்பேயாகும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : வரவு வைத்துக் கொண்டு திட்டம் தயாரித்தார்கள் இப்போது வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி இல்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு மானியம் கொடுக்கிறபோது வரவு—செலவுத் திட்டத்திலே சேர்த்துக் கொண்டதானே கொடுக்கிறார்கள், அப்படிச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது இப்போது அதைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும், ஒதுக்கிய பணத்தைக் கொடுக்க முடியாது என்று யாரி சொல்ல முடியும்?

எம். சுரேந்திரன் : நான் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையிலே வந்திருக்கிற மானியத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேன். எனக்குச் சபையிலே இருக்கிற மானியத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம்.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் கேட்டது—என்னவென்றால்—மத்திய அரசாங்கம் அல்லது மற்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து இந்த அரசு பெற்றுக் கொண்ட நிதி ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கிறது. பிறகு அது வேண்டாம் என்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்று அவர்கள் கேட்டார்கள்—மத்திய அரசின் சார்பிலே கொடுக்கப்படுகிற பணத்திற்கு மத்திய பட்ஜெட்டிலே வழிவகை செய்கிறார்கள், அப்படிச் செய்ததற்குப் பிறகு பராமுனம்மற்றத்திலே இருக்கிற ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் அதைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று எப்படிச் சொன்னார்கள் என்றுதான் கேட்டேன். மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் நிதித்துறையிலே தொடர்பு இல்லை என்று சொல்கிறார்களா? கொடுப்பதற்காக வழிவகை செய்துவிட்டு கொடுக்க இருப்பதை கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்வதால் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நிதித் துறையிலே தொடர்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் கேட்ட கேள்விக்கு அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு நான் ஏன் இவ்வளவு நேரம் கொடுத்தேன் என்றால் ஆளுங்கட்சிக்கு இருக்கிற அக்கறையைவிட அதிகமான அக்கறை எடுத்துக்கொண்டுபதில் சொல்வார்கள்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1975 மார்ச் 19]

என்பதால் தான். முதலமைச்சர் அவர்கள் வரவு வைத்திருக்கிறார்களா இல்லையா என்பது பிரச்சனையில்ல இங்கே ஒரு அரசு அரசியல் சட்டப்படி நடக்கவேண்டும், ஜனநாயகக் கோட்பாடுகள் ஜனநாயகப் பண்பாடுகளின்படி நடக்கவேண்டும், வரவுசெலவுத் திட்டமும் அப்படிப்பட்ட விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இந்தச் சபையிலே அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாகப் பேசலாம் என்று சபாநாயகர் சமீபத்திலே தீர்ப்புத் தந்திருக்கிறார்கள். நான் தர்மநயாயமாக கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வருமானம் என்ன என்ன எந்த எந்த வகையில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வருமானத்தை இனிமேல் கேட்க மாட்டேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படிக்கேட்க மாட்டேன் என்று அதன் பொருள் என்ன? வருமானம் வரக்கூடிய இனங்களிலே ஒரு பகுதியை எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் வேண்டாமென்று சொல்லலாம் என்ற எண்ணம்தானே தென்படுகிறது? அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தைத் தென்படுத்துவது சரியானதுதானா என்பது என்னுடைய கேள்வி. இன்னொருவர் எவ்வளவோ சொல்லியிருக்கலாம். அதைப் பற்றிப் பிரச்சனை இல்லை. ஆனால் இந்த அவையிலே முதலமைச்சராக இருந்து இந்த அரசை நடத்திச் செல்லக்கூடிய நிலையிலே இருப்பவர்கள் இந்த அவையிலே இந்த மாநிலத்தின் நலன்களுக்காக வரவு செலவுத் திட்டக் கணக்கைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குச் சொல்லலாம் செலவை எழுதவில்லை என்று. அப்படி எழுதவில்லை என்று சொன்னாலும் கூட இந்தந்த இனங்களுக்காக இவ்வளவு வரும் என்று வருவாய்த்துறையிலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிறது, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிறது, இப்படிப் பல்வேறு துறைகளிலேயும் கூறப்பட்டதற்குப் பிறகு நான் அதைக் கேட்க மாட்டேன் என்று சொன்னால் அதன் பொருள் என்ன? அது அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு, ஜனநாயகப் பண்பாட்டிற்கு, இந்தச் சட்டசபையின் மரபுகளுக்குப் பொருந்தாமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியே தவிர வேறு அல்ல.

இந்த முறையிலே பிரச்சனைகளை ஆராயும்பொழுது இன்றைக்கு வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, வறட்சிக்காகப் பணம் செலவிடப் போவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. 55 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சரியாக அமல் படுத்த வேண்டுமென்று பலபேரும் பல ஆலோசனைகளைச் கூறியிருக்கிறார்கள், விவாதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இது போன்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்ட நேரத்தில் மத்திய அரசு 17 கோடி ரூபாய் தந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு) 17 கோடியோ 18 கோடியோ சரியாக தொகை ஞாபகமில்லை. 17 கோடி ரூபாய் என்று கருதுகிறேன் அது தரப்பட்டதாகவும், அந்தப் பணத்திலே பல தவறுகள் நடந்திருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டு, அது இங்கே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற ஒன்றாகும். அம்மாதிரித் தவறுகள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரும்பத் திரும்ப ஒரு உண்மைக்கு மாறான விஷயத்தைச் சொன்னால் அது உண்மையாகிவிடும் என்று கருதிக்கொண்டு நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். மத்திய அரசு கொடுத்தது தவறாகச் செலவு செய்யப்பட்டதாக இங்கே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது

1975 மார்ச் 19]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று இங்கே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது மிகமிக உண்மைக்கு மாறான தகவல் என்பதை நான் பலமுறை விளக்கம் தந்திருக்கிறேன். மொத்தம் செலவான 18 கோடி ரூபாயில், 14 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு கொடுத்தது. அந்த 14 கோடி ரூபாயில் 11 கோடி ரூபாய் கடன், திரும்ப வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். வட்டிக்கடனடக்காரர்களைப்போல, திரும்ப வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். மீதம் 3 கோடி ரூபாய்தான் மானியம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் நான் சொல்வதெல்லாம் அமைச்சர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா, இல்லையா என்பது அல்ல. ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற பலரும் கூட தவறு நடந்திருக்கிறது என்று பேசியிருக்கிறார்கள், வெளியிலேயும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வெளியிலே எவ்வளவோ பேசுகிறார்கள். நண்பருடைய கட்சியைப்பற்றிக்கூட வெளியிலே எவ்வளவோ பேசுகிறார்கள், ஊரிலே பேசுகிறார்கள், உலகத்திலே பேசுகிறார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: நான் மறுக்கவில்லையே, நான் மறுக்க வில்லை என்பதால் நீங்களும் மறுக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாங்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறது என்பதால் நீங்கள் மறுக்கவில்லை. நீங்கள் சொல்வதில் உண்மை இல்லை, ஆகவே நாங்கள் மறுக்கிறோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: நான் உங்களைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது நீங்கள் எங்கள் கட்சியைப் பற்றிச் சொல்லுகிறீர்கள். அது சரியாக இருந்தால் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதைப் போல நீங்களும் செய்திருக்கிறீர்கள். அதுதான் என்னுடைய வாதம். அந்த வகையிலே இந்தக் பிரச்சினை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கணக்குப் பார்த்துச் செய்யலாம் என்று சொல்வது சிறந்த முறையிலே, நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய உள்ளம் வரவில்லை என்பதுதானே பொருள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிதியமைச்சர்தானே தவிர அவர் ஒன்றும் கணக்குப் பிள்ளை அல்ல. இங்கே உள்ள அரசு அடிக்கடி கணக்குக் காட்டுவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. காலையிலே கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் பொழுது பேசிய நேரத்திலேயே விரிவாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். இன்றைக்குள்ளே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி கணக்கு வழக்குகள் எப்படிக் காட்டப்பட வேண்டும் என்பதற்கான முறைகள் இருக்கின்றன. அதற்கேற்ப மாநில அரசு கணக்குக் காட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. கணக்குக் காட்டுவதற்கு ஒன்றும் பயப்படவில்லை. மடியில் கணம் இருந்தால்தானே பயம்? ஆனால் மாநில அரசின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் வகையில் ஒரு மத்திய நிதியமைச்சர் தவறாகப் பேசுவது சரியில்லை என்பதற்காகத்தான் தமிழக அரசின் சார்பில் அதற்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1975 மார்ச் 19]

திரு. கு. காமாட்சி : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். நான் இப்பொழுது நடக்கின்ற அந்த விவாதத்திற்குள் நுழைய விரும்பவில்லை. பொதுவாக ஒரு மத்திய அமைச்சர், அது யாராக இருந்தாலும், சுப்பிரமணியத்தைப் பற்றி மட்டும் கூறவில்லை, ஒரு மாநிலத்தில் நடைபெறும் பணிகளை அல்லது நடைமுறை விதிகளை மேற்பார்வையிடுவதற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறதா என்பதைத் தங்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மத்திய அமைச்சர்கள் மிகுந்த பரிவுடன் மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற காரியங்களைக் கவனிக்க முன் வருவார்களேயானால் அவர்களை இரு கை நீட்டி வரவேற்பதற்கு நமது மாநில அரசு தயாராக இருக்கின்றது. ஆனால் மாநில அரசுகளின் மீது அரசியல் குரோதம் காரணமாகக் களங்கம் சுமத்துவார்களேயானால் அதைக் கண்டிப்பதற்கு மாநில அரசுகளுக்கு வரிமை இருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் மத்திய நிதியமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திற்குள்ளே அதிகாரத்தின்மீது கை வைக்கக்கூடிய வகையில், ஆக்கிரமிப்பு செய்யக் கூடிய வகையில் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்படி பேசுவதற்கு முன்பு மத்திய அரசின் சார்பில் மாநில அரசுக்குக் கடிதம் அனுப்பி விளக்கம் கேட்டிருக்கிறார்களா? அப்படி இல்லாமல் மாநில அரசைப் பற்றி மத்திய அமைச்சர் பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியிருப்பார்களேயானால் அதைப் பற்றி மாநில அரசாங்கம் “ப்ரொட்டெஸ்ட்” செய்திருக்கிறதா? என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டும். மத்திய நிதி அமைச்சர் என்ன ஆடிட்டர் ஜெனரலா அல்லது நிதியமைச்சர் வேலை செய்கிறார்களா? இம்மாதிரிப் பிரச்சினைகளைப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுவதற்கு அவரை யார் அனுமதித்தார்கள்? இதைப் “ப்ரொட்டெஸ்ட்” செய்து இந்தச் சபையிலேயே ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முதலமைச்சர் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரல், ஆடிட்டர்-ஜெனரல் இவர்களெல்லாம் இருக்கிறார்கள். மாநில அளவிலும் இருக்கிறார்கள். அகில இந்திய அளவிலேயும் இருக்கிறார்கள். டெல்லியிலேயும் இருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்பதும் மத்திய அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் தெரியும். எப்படி கணக்கு வழக்கு காட்டுவதற்கான முறைகள் இருக்கின்றன என்பதும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படியிருந்தும், அவர்கள் பேசிய கருத்து, மக்களிடத்திலே ஒரு அரசியல் அடிப்படையில் பேசிய கருத்தாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதில் இரண்டுவிதமான கருத்துக்களுக்கு இடமே கிடையாது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் : அவர்கள் கேட்பதைப் போல் எந்தத் தகவலையும் அவர்கள் கேட்டு நமக்கு அவர்கள் எழுதவில்லை. கணக்கு வழக்குத் தாருங்கள் என்றும் கேட்டதாகத்

1975 மார்ச் 19]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தகவல் எதுவும் இல்லை. நான் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன். நேற்றும் சொல்லியிருக்கிறேன், இன்றும் சொல்லியிருக்கிறேன்; நேற்று முன்தினமும் அதையேதான் குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் இங்கேயுள்ள அதிகாரிகளை அழைத்து வைத்து, எல்லா அமைச்சர்களையும் உட்காரவைத்து, எந்தெந்த மாவட்டங்களில் எப்படிப்பட்ட பணிகள் நடைபெறுகின்றன என்று கேட்டால் அதைச் சொல்வதற்குக் கடிமைப்பட்டிருக்கிறோம், அதனை வரவேற்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் இங்கே தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, அதைச் சீர செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் அதையும் கேட்டு நடப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, அன்புள்ள லத்தீப் அவர்கள் அரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வியை நான் பேசும்பொழுது கொண்டு வந்து விட்டு தேவையில்லாத நிலைமைகளை உண்டாக்கி விட்டார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, நான் கூறுவதெல்லாம் இது போன்று ஒரு வருவாய் வரக் கூடியதை, அந்த வருவாயை வேண்டாமென்று சொல்வதற்கு முதல் அமைச்சருக்குத் தகுதி இருக்கிறதா? அவ்வாறு சொல்வதன் மூலம் இது, அதாவது வரவு செலவு மான்யக் கோரிக்கை எல்லாம் கேலிக் கூத்தாக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தகுதி இருக்கிறதா என்று கேட்டார். அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அவர்கள் கேட்கலாம். எனக்குத் தகுதி இருக்கிறதா என்று நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் கேட்டதைப் பற்றி நான் வருத்தப்படவில்லை. ஒரு காலத்தில் எனக்குத் தகுதி இருந்தது. மேட்ரேக்குத் வந்து சுரேந்திரனுக்காக நான் ஓட்டுக் கேட்டால்தான் ஓட்டு கிடைக்கும் என்ற அளவிற்குத் தகுதி இருந்தது. அதைப்பற்றியெல்லாம் விமர்சிப்பதற்கு நான் இப்பொழுது விரும்பவில்லை. தகுதி இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். தகுதி மட்டும் அல்ல, எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. நான் தனிப்பட்ட கருணாநிதி என்ற முறையில் கேட்கவில்லை. சரியாகவோ தவறாகவோ நாலரைக் கோடி மக்களின், தமிழ் மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருக்கிறவன் என்ற முறையில், அவர்கள் அத்தனை பேர்களுடைய சார்பிலேயும் கேட்டிருக்கிறேன்.

எதோ பட்ஜெட்டில் தவறு நடந்து விட்டது இந்தப் பிரச்சினையால் என்று சொல்வது சரியல்ல. தவறு எதுவும் ஏற்படவில்லை. நான் காலை மிலேயே நண்பர் ஆலடி அருணா அவர்கள் கொண்டு வந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் பொழுது மிகவும் விளக்கமாகப் பதில் அளித்திருக்கிறேன். பட்ஜெட்டில் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்படவில்லை. வறட்சி நிதி கோரியதை வருவாய்க் கணக்கில் முதலில் சேர்த்துக் கொண்டு இப்பொழுது வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயிண்ட் ஆர்டர் ஆர்டருக்கு முடிவு சொல்ல வேண்டும். முடிவு சொல்ல வேண்டும் என்று அவர் வற்புறுத்துகிறார்.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1975 மார்ச் 19]

It is a quasi-federation. We have got sovereignty to a certain extent and the Centre has got sovereignty to a certain extent.

அப்படியிருக்கும் பொழுது நம்முடைய மாநில வரவு செலவைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு மாநில சட்டசபைக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, சரியாகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்று கேட்பதற்கு வேறு யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை.

The executive is responsible to the State Legislature. The State Legislature has got Assurance Committee, and the Public Accounts Committee and Estimates Committee to see that the monies are spent properly and to condemn the Government if there is any extravagance or any improper expenditure. So, there is no authority on the part of any Central Minister to question the expenditure of the State Government.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I would like to raise a point of order. You have been pleased to give a ruling stating that we are only a quasi-federation. I am at a loss to understand how that interpretation can be given by the Hon'ble Deputy Speaker, while presiding over this House.

I have the Constitution in my hand and according to Part I—The Union and its Territory—"Article" 1. (1) India, that is Bharat, shall be a Union of States. It is not stated as a quasi federation. True it is, there are certain rights belonging to the States as well as to the Federation. What are the powers, whether the residuary powers rest with the State or with the Centre has also been provided in the Constitution.

Now the ruling that has been given by the Hon'ble Deputy Speaker is that this House is supreme and the Central Government cannot ask for any particulars. That should not be the attitude assumed in the light of the ruling that has been given by the Hon'ble Deputy Speaker. Our rights are defined and financial rights are also defined and within that purview and within the framework and within the Constitution it would be well within the rights of the State as well as the rights of the Centre to co-ordinate and work together, so that there shall not be any confrontation between the State and the Centre, and that should be the primary concern.

I think that it is more or less a confrontation between the Centre and the State and it may not be to the best interests of the Tamilians as a whole. We are discussing a very important matter and I think the feelings have risen high and views have been expressed both by the Opposition as well as by the Chief Minister in this House. I do not

1975 மார்ச் 19] [திரு. சூர். பொன்னப்ப நாடார்]

want to raise all those issues in this matter. The question whether we are a quasi-federation or a loose federation or whatever that be does not arise. We are a federation and whether we like it or not, so long as this Constitution remains, we have to accept the Constitution as supreme.

I think the modified view of the learned Deputy Speaker may also be known in the light of the explanation that I have given. I think the view that it is a quasi-federation is not in consonance with the Constitution that is now in force. I would like to have a ruling in this matter.

திரு. சூலடி அருணா : திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனையை ஒட்டி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பூரண உரிமை இருக்கிறது. இந்த அவைக்குப் பூரண உரிமை இருக்கிறது. யாரும் மறுக்கவில்லை. இந்த அரசாங்கத்திற்கு அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்தின் கீழ் உள்ளவற்றுக்கு இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பூரண உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த அரசாங்கம் எடுக்கும் எந்த முடிவையும், கொள்கை முடிவையும் மற்றவற்றையும் பற்றிக் கருத்துக் கூற அகில இந்திய அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அமைச்சருக்கும் உரிமை இருக்கிறது; இந்தியக் குடும்பம் என்ற முறையில் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. இதை விமர்சிக்கக்கூடாது என்ற கருத்தைச் சொல்லக் கூடாது. அப்படிச் சொல்லுவது எந்த அடிப்படையில் என்று தெரியவில்லை. அப்படிச் சொல்லுவது அடிப்படை உரிமையைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : This is the first time I am hearing a word like that—quasi-federation. A federation can be a loose federation, but.....

MR. DEPUTY SPEAKER : I would like to say that the Hon. lady member being a lawyer should have been aware of the Bengal Coal Company case. It has decided on the issue about the federation of the Constitution and the view expressed in that case is that it is a quasi-federation.

THIRU T. N. ANANDANAYAKI : May be Bengal. But so far as Tamil Nadu is concerned, our people are not willing to accept that it is a quasi-federation.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question arose whether the property belonging to the State Government can be acquired by the Central Government. Then the learned Judges of the Supreme Court discussed the question and came to the conclusion that our Constitution is a quasi-federation.

[1975 மார்ச் 19]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Over and above that, I am really surprised to hear the ruling of the Chair that the Hon. Finance Minister at the Centre has no right whatsoever to question. How can it be? He is a citizen of this country. Any citizen can question how the money is spent here. Not only the legislators, even an ordinary citizen can question. He is a tax payer and he can ask 'have you spent the money all right'?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, the Central Finance Minister did not speak merely as a citizen, but also spoke as Finance Minister of the Central Government stating that he would not give further finance to the State. He has uttered such a word as the Finance Minister of the Centre that he is going to verify the accounts and all that which may not come under his purview, but under the purview of the Auditor-General. By himself he cannot audit anything and as such, his statement is resented here.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I am sorry the Hon. Minister has thoroughly mistaken. I was on the dais when the Finance Minister spoke (interruption by Thiru K. Kamatchi). When he spoke I was sitting in the same platform.

திரு. காமாட்சி அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு ஏன் சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்? நிதியமைச்சர் பேசும்போது நான் மேடையில் இருந்தேன். "பணம் சரியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று எங்களுக்குப் புகார்கள் வருகின்றன" என்றுதான் சொன்னாரே தவிர, வேறல்ல. I won't give further funds என்று சொல்லவில்லை. அதெல்லாம் latter additions of the Hon. Minister for Health சரியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று புகார்கள் வந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட அவருக்கு உரிமை இல்லையா? அவரும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். அவருக்கு உரிமை இல்லையா? அவரும் தமிழ்நாட்டு பிரஜைதான். He is a Tamilian அவருடைய வரிப்பணமும் இங்கே சேருகிறது. வரி இங்கே கொடுக்காதவராகவே இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டில் பிறந்தவருக்குப் பேச உரிமை இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி என்றால் சொல்லத்தான் செய்வார்கள். ஒரேயடியாக அவர் இப்படிச் சொல்லிவிட்டார், சொல்லிவிட்டார் என்று சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரில் பேசுங்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Your ruling is not all right. How can you say that he has no right to criticize the Government?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்கள் "நான் மேடையில் இருந்தேன்; அவர்கள் பேசியது இதுதான்" என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பத்திரிகைகளில் அப்படி வரவில்லை. அப்படி யானால் பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒன்றாகக் கூடி உட்கார்ந்து ஒரு மாதநாடு

1975 மார்ச் 19]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போட்டு “நாம் இப்படி ஒரு தவறான செய்தியை வெளியிடுவது” என்று முடிவு எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் வெளியிட்டார்கள் என்று அம்மையார் அவர்கள் கற்பனை செய்து பேசியதாகக் கருதுகிறேன். எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. இதுவரையிலும் கொடுத்த பணத்திற்குக் கணக்கை வாங்கிக் கொண்டுதான் அதற்கு மேற்கொண்டு பணம் தர முடியும் என்று எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் செய்தி வந்திருக்கிறது.

ஏதோ புகார்கள் வந்திருக்கின்றன, ஆகவே விசாரிக்க வேண்டும், என்றால், எனக்குக்கூட சுப்பிரமணியத்தைப்பற்றி ஆயிரம் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன என்றுகூடச் சொல்லிவிடலாம். இப்படிப் பேசிக்கொண்டே போவதா? புகார், புகார் என்று சொன்னால் யார் வேண்டுமானாலும் யாரைப் பற்றி வேண்டுமானாலும் புகார் சொல்லலாம். ஒரு கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்கள் பேசலாம். சரியாகச் செலவுபிக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காகச் செலவுபிக்கின்ற நேரத்தில் எங்கே தவறு நடந்தாலும், தவறு நடக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகச் சுட்டிக்காட்டும் பொறுப்பு நாடாளுமன்ற உறுப்பினருக்கு இருக்கிறது; சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கு இருக்கிறது; மேலவை மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கிறது; இன்னும் சொல்லப்போனால் பொது மக்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிச் சுட்டிக் காட்டும் நேரத்தில் அவை மீது நடவடிக்கை எடுக்கும் கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. அரசு அந்தக் கடமையை செய்ய நிச்சயமாகத் தயாராக இருக்கிறது. தவறுகளில் ஈடுபடுகிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தயங்காது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகையால் சுப்பிரமணியம் இப்படித்தான் சொன்னார் என்று அம்மையார் அவர்கள் சுப்பிரமணியத்தைக் காப்பாற்றப் புறப்பட்டிருப்பது விந்தையாக இருக்கிறது. அவர் அப்படிப் பேசியதாகப் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. அவர் பேசியது “இதுவரை கொடுத்த பணத்திற்குக் கணக்கை வாங்கிக் கொண்டுதான் மேற்கொண்டு பணம் தர முடியும். நான் வரப் போகிறேன்; எல்லாவற்றையும் மேற்பார்வையிடப் போகிறேன்.” என்று பேசியிருக்கிறார்.

அப்படிப் பேசியது யார்? 1969-ஆம் ஆண்டு வறட்சியின் போது பிரதம அமைச்சர் அவர்களை வறட்சிப் பகுதிகளைப் பார்வையிட அழைத்த போது “தமிழ்நாட்டில் வறட்சியே கிடையாது; எங்கு பார்த்தாலும் பசுமையாக இருக்கிறது” என்று சொன்னவர்-சுப்பிரமணியத்திற்கு எல்லாம் பசுமையாகத்தான் இருக்கும்.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்படிச் சொன்னவரை நீங்கள் அப்போது ஆதரித்துப் பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பினீர்களே, அப்போது இந்த உணர்வு எங்கே போயிற்று? அன்றைக்கு நான் சொன்னபோது ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை யோ. இனிமேலாவது நான் சொல்லுவதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்பா..... அம்மையார் இப்பொழுதாவது ஒத்துக் கொண்டதற்கு நன்றி. அம்மையார் தனியாகச் சொன்னதை முதலமைச்சர் உடைத்துவிட்டதாகச் சொல்லக்கூடாது. சனபதில் சொன்னதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். தனியாகச் சொன்னதை வெவ்வேறு சொல்லமாட்டேன்.

[1975 மார்ச் 19]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்கனிடத்தில் தனியாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அம்மையார் அவர்கள் கிருஷ்ண கிரி தேர்தலில் சுப்பிரமணியத்தை ஆதரிக்காதீர்கள் என்று அன்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். சில நேரத்தில்—இது பெண்கள் ஆண்டு—பெண் புத்தி பின்புத்தி என்பார்கள் அது தவறு. இதில் என் ஆண் புத்திதான் பின் புத்தியாகப் போய்விட்டது. அப்போது அம்மையார் சொன்னதைக் கேட்கத் தவறிவிட்டேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் “புகார் வந்தது, உயர்திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்மீது” என்ற கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக மாநில அரசாங்கம் விசாரணை செய்திருக்கிறதா? அப்படி விசாரணை செய்தார்கள் என்றால் முடிவு என்ன? திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : புகார்கள் என்றால் என்ன என்பதற்கு இலக்கணத்திற்குச் சரூக்கமாகச் சொன்னேன், அவ்வளவு தான். குறிப்பிட்ட புகார்கள் வந்தால் விசாரிக்கப் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விசாரிப்பார்கள். சுப்பிரமணியம் நேற்று ஒன்று, இன்றைக்கு ஒன்று, நாளைக்கு ஒன்று என்று பேசிக் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் எல்லாம் மறந்து விட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

“காமராஜருக்கு 15-ம் தேதிக்குள் கெடு வைக்கிறேன்; அதற்குள் எங்களோடு சேருகிறாரா இல்லையா என்று முடிவு கூற வேண்டும்” என்றார் ஒரு முறை. இரண்டு வாரம் கழித்து வந்த போது நீங்கள் எல்லாம் சூடாகப் பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தவுடன், “நான் காமராஜருக்கு அப்படித் தவணை வைக்கவில்லை” என்று அறிக்கை விட்டார். இப்போது வந்திருக்கிறபோது “நான் அப்போதே கெடு வைத்தேன் காமராஜருக்கு, நீங்கள் கேட்கவில்லை” என்று சொல்லுகிறார் இப்படி மூன்று முறை மூன்று பேச்சு, அதுதான் சுப்பிரமணியம்.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நரம்பில்லாத நாக்கு என்பதால் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நரம்பில்லாத நாக்கு உங்களுக்கு? என்னைச் சொல்கிறீர்களா? அல்லது சுப்பிரமணியம் அவர்களைச் சொல்கிறீர்களா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இதை நான் பெரிதுபடுத்த விரும்பவில்லை. யார் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது முதலமைச்சருக்கே நன்றாகத் தெரியும்.

1975 மார்ச் 19]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, நாக்கில் நரம்பு இல்லை என்பது உண்மை. ஆனால் அதற்கு வரம்பு இருக்கிறது. அவசரமாகப் பேசும்போது சில சமயங்களில் காரிய காரணம் இல்லாமல் மாட்டிக் கொள்வது என்பது ஏற்பட்டு விடுகிறது. சப்பிரமணியத்தினுடைய பெயரை இந்த பேரவையில் பேசி சலித்து அலுத்து விட்டது. அவர் இங்கே வெள்ளையாகச் சொல்லிவிட்டார். அவரிடம் ஏதோ முழு அதி காரம் இருப்பது போலவும் இங்கே நடப்பது எல்லாம் அத்தனையும் ஊழல் போலவும் ஏதோ தாங்கள் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும். உத்தரவு இருவேன் என்று, பழைய காலத்து பாளையக்காரர்கள் போலவும், பட்டாக்காரர்கள் போலவும்..... (குறுக்கீடு)

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : நவாப்பைப் போலவும் என்றும் சொல்லுங்கள்.....

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அந்த அம்மா சொல்கிறார்கள். நவாப் போல என்று. இருக்கட்டும். எப்படிப் பார்த்தாலும் இவர் அவர்கள் பாரம்பரியம் இல்லை. அவர் வெள்ளையாகச் சொல்லிவிட்டார். இந்த மாதிரி இருக்கிறது. இனிமேல் விசாரித்துத்தான் உங்களுக்குப் பணம் வழங்குவேன் என்று இங்கே சொன்னார். டெல்லிக்குப் போனால் அங்கே ஆப்பு வைக்க வேண்டியவர்கள் ஆப்பு வைத்தார்கள். உடனே இவர் சொன்னார், “நான் எல்லா மாகாணங்களுக்கும்தான் சொன்னேன். தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டும் சொல்லவில்லை” என்று. இது சப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இயற்கையாக ஏற்பட்ட பண்பாடு. முதலில் ஒன்றைச் சொல்வார். பிறகு ஒன்றைச் சொல்வார். முன்னால் சொன்னதை மாற்றிச் சொல்வார். (குறுக்கீடு) தலைவர் அவர்கள் என்னைப் பேச அனுமதிக்க வேண்டும். அவர்கள் பேசும்போது நான் எழுந்திருப்பதில்லை..... அம்மையார் சொன்னார், “அப்போதே சொன்னோம், வேண்டாம் என்று, ஆனால் அப்போது கேட்கவில்லை. சி. எஸ். அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள்” என்கிறார். எல்லாம் நம்பிக்கைதான். இந்த அம்மையாரைத் தேர்ந்தெடுத்ததில் பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏமாறவில்லையா? அதைப்போலத்தான் ஏமாற்றும் என்பது நம்பிக்கையின் பேரில் ஏற்படுகின்ற விளைவு. அதற்கு அவரும் சேர்ந்து ஒப்புக் கொள்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, இந்தப் பிரச்சினையை இத்தோடு விட்டு விடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது.....

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என் பேச்சை முடிக்கவே இல்லையே! ஐந்து நிமிடம் கூடப் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரை மணி நேரம் ஆகியிருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அதற்கு நான் பொறுப்பல்லவே. இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுத்தால் எனது பேச்சை முடித்துவிடுகிறேன்.

[1975 மார்ச்]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி. ஐந்து நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள். ஏனென்றால் பேரவைத் துணைத் தலைவரிடம் சொல்லிவிட்டுப் போயிருந்தேன். திருவாளர்கள் செளந்தரபாண்டியன், அழகர்சாமி, சண்முகம், சுரேந்திரன் ஆகியவர்களுக்கு நேரம் இருந்தால் பேச அனுமதி கொடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் இருந்தேன். இப்போதே 12-30 ஆகிவிட்டது. இன்னும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் பேச வேண்டும். பிறகு அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுக்கிறேன். அதற்குள் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, நான் சொல்ல வந்தது, நியாயம் செயல்படுத்தப்படுவதற்கு வருகிற போது இங்கே இருக்கின்ற நமது சட்டம், ஜனநாயகக் கோட்பாடுகள், மரபுகள் ஆகியவற்றிற்கு உட்பட்டு வரக் கூடிய போக்குகளுக்கு உட்பட்டு, தகுதி இருக்கிறதா என்று கேட்பதற்குக் காரணம், அந்த அமைப்புக்கு உள்ளே நின்று இந்தக் காரியத்தைச் செயல்படுத்துவதற்குத் தகுதி இருக்கிறதா, தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்குத் தகுதி இருக்கிறதா என்று கேட்டால் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். அந்த முறையில் நான் குறிப்பிடுகின்ற போது இந்த வரவு-செலவுத் திட்டமும், மானியமும் எல்லாம் ஒரு கொத்தாக இருக்கின்றது. அது சபையில் விவாதிக்கப்பட்டாலும், ஒட்டு எடுக்கப்பட்டாலும், நிதி இலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கருதுகிறார்களோ அதைப்போல நோக்குவதற்கு, நியாயம் கற்பிப்பதற்கு, செலவு செய்யாமல் விட்டு விடுவதற்கு ஆகிய முறைகளிலே நடைமுறையில் இருக்கின்ற வாதங்கள், மற்றும் முதலமைச்சரின் பேச்சு ஆகியவை அமைந்திருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தச் சபையில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்தச் சபையிலுள்ள அமைச்சர்கள் சொல்கின்ற வாதத்தை ஏற்று, அதற்கேற்றவாறு சொல்கின்ற மரபாக இருக்கின்ற தன்மையை எடுத்துக் கூறுவது கடமையாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சினையைச் சபையின் கவனத்திற்கு வைத்திருக்கின்றேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்தச் சபையிலுள்ள அமைச்சர்கள் பல நேரங்களில் ஒரு கருத்தினைப் பேசி இருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கின்ற வருவாய்த் துறை வாரியத்தை, ரெவின்யூ போர்டை ஒழிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய பல நண்பர்கள் இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ போர்டு ஒழிக்கப்படும் என்று அமைச்சர்கள் உறுதியாகக் கூறினார்கள். ஆனால், அது ஒழிக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பின்னாலும் தொடர்ந்து இருக்கின்றது. அது ஒழிக்கப்படுவதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் இதுவரையிலும் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல நம்முடைய மாவட்டங்களில் அபிவிருத்தி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. இந்த அபிவிருத்தி மன்றங்களில் பல கருத்துக்கள் பேசப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஆனால் பேசப்படுகிற பேச்சு செயலுக்கு வருகின்றதா என்றால், செயலுக்கு வரவில்லை. காரணம், இந்த மன்றம், ஏதோ ஒரு சிபாரிசு செய்கின்ற அமைப்பாக இருக்கிறது. அது சரியானதல்ல. இன்றைக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற வளர்ச்சியை சரியாக மதிப்பிட்டு

[1975 மார்ச் 19]

[திரு. எம். கரேந்திரன்]

ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும் என்றால் இதிலே எடுக்கப்படுகின்ற தீர்மானங்கள் முறையாக எடுக்கப்பட்டு, நிறைவேற்றப்படுவதற்கான அதிகாரம் இதில் அமைப்பாக இருப்பது மிகமிக அவசியமான ஒன்றாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல கிராமத்திலிருக்கிற கிராம அதிகாரிகளைப் பரம்பரை பரம்பரையாக வைத்துக் கொள்வது என்ற பழக்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாம் அந்தப் பழக்கத்தை விட்டுவிடுவதற்குத் தயாராக இல்லை. கிராமக் கணக்குகள், கிராம அமைப்புகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை பற்றி இங்கே பல நேரங்களில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கிராம அதிகாரிகள் செயல் திறனைப் பார்த்தால், இங்கே இருக்கிற பல திட்டங்களைப் போடுவதற்கு அடிப்படையாக அவர்கள் அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் கிராம அதிகாரிகள் பழைய காலத்தைப் போல் அல்லாமல் பல சிறப்பான தகுதிகளை உயர்ந்த தகுதிகளைப் பெற்று செயல்படுவதற்கு, மக்களுடன் இணைந்து செயல்படுவதற்கு இருக்க வேண்டும் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்குமிடத்து, பரம்பரை பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் நடந்து வருவது இன்றையத் தேவைக்குப் போதுமானதாக இல்லை. இன்றையத் தேவைக்கேற்ற செயல் திறன் அவர்களிடம் இல்லை. எனவே, அந்த முறையை மாற்றி அமைப்பதில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் கூறி இருக்கின்றேன்—பல முறை—அது என்னவென்றால், கடிதப் போக்குவரத்து. கடிதப் போக்குவரத்து உடனுக்குடன் நடக்கின்ற ஒரு காரியமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, கடிதம் போடப்பட்டால், விண்ணப்பம் போடப்பட்டால், எப்போது பதில் வருகிறது என்றால், பதில் வருவதற்குள்ளாக எந்தக் குறை, அல்லது எந்தக் காரியத்திற்காக அந்த விண்ணப்பம் அல்லது கடிதம் போடப் பட்டதோ அது முடிந்து போய், சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே கடிதப் போக்குவரத்து—விண்ணப்பங்கள் போன்றவைகளுக்கு உடனடியாகப் பதில் கொடுக்க வருவாய்த் துறை தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஜனநாயகப் பண்பாட்டின்படி உழைப்பவர்களுக்கு உயர்வு அளிக்கப் படவேண்டும். திட்டமிட்டு, அதற்காக செலவழிக்கின்ற பணமெல்லாம் இந்த உயர்ந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். அப்படி நோக்குமிடத்து ஆங்காங்கே மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள்—மாநிலத்தில் இருக்கின்ற, நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றவர்கள்—தங்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற மற்றும் அதிகாரிகள், சிப்பந்திகள் ஆகியோரை அணுகும்போது உழைப்பாளர்களுக்கு சமூகமான சூழ்நிலை இருக்க வேண்டும்.

அந்த முறையில் பார்க்கின்றபோது ஒரு சாதாரண விவசாயி தன்னுடைய கோரிக்கைக்காக—அதுவும் இந்த வறட்சிக் காலத்தில்—தாலுகா ஆபீசுக்குச் சென்று ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அவனுக்கு

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1975 மார்ச் 19]

சமூகமான சூழ்நிலை இருக்கின்றதா என்று பார்க்கின்ற காலத்திலே, இல்லை என்பதைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. அவனுடைய கோரிக்கைகளைக் கொண்டு மதிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக அவனுடைய உடைகளைக் கொண்டு மதிப்பிடுகிறார்கள் என்ற நிலையினைப் பார்க்கின்றபோது வேதனையாக இருக்கிறது. அவன் ஒரு விவசாயி—ஒட்டு உரிமை உள்ளவன்—நாட்டிற்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவன்—என்ற நிலை யிலே பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலை ஏற்பட்டால் தான் சமூகத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட வழிவகை ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல நான் எனது வெட்டுத் தீர்மானத்திலே “முத்திரைத் தாள்களைத் தனியார் மூலம் விற்பனை செய்யாமல் அரசாங்கமே விற்பனை செய்ய வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எனக்கு அனுபவம் இருக்கிறது. பல இடங்களில் பழைய ஸ்டாம்புகளை அதிகமாகச் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு ஒரு பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தி, அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். சாதாரண ஸ்டாம்புகளைக் கூட அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. பல இடங்களில் இப்படிப் பட்ட நிலை நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி கவனித்துச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப் தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறை எல்லா மாநில அமைப்புகளுடன் தொடர்பு கொண்டு செயல்பட வேண்டும். மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்கின்ற ஒரு துறையாக இத்துறை இருக்கின்றது. மாலியக் கோரிக்கைகளை கணக்கிற்கொண்டு பார்த்தால், பொதுப்பணித் துறைக்கு அடுத்தாற்போல செலவு செய்யக் கூடிய துறையாக இத்துறை இருக்கின்ற காரணத்தால், இத்துறை சிறப் பாகச் செயல்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்ற காரணத்தால், என் னுடைய இந்தக் கருத்துக்களை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இவைகளையெல்லாம் தயவு செய்து இப்போது வருவாய் துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில்கொண்டு இத்துறையை மேம்பாடு அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத் திலே என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக கொடுத்து இருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

முதலில் இந்த வறட்சிபற்றி ஒரிரு கருத்துக்களைக் கூறுவது என்னு டைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். வறட்சியால் நாட்டிலே உள்ள நிலைமை களைப் பற்றி, அது எவ்வளவு கடுமையாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த வறட்சியைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு—நாங்க ளெல்லாம் விவாதிப்பதற்கு—அந்த ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்களுடைய அறிக்கையை இங்கே வைத்து இருந்தால், எங்களுக்கு எல்லாம் கருத்துச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருந்து இருக்கும். அப்படி வைக்கப்படவில்லை.

1975 மார்ச் 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஆனால் இங்கே இருக்கும் புள்ளி விவரங்களை வைத்து, பல பகுதிகளில் கடுமையான முறையில் இருக்கின்றது என்பதை அறிகிறோம். இது சம்பந்தமாகப் பல்வேறு அரசியல் பேச்சுக்களும் எழுத தொடங்கியிருக்கின்றன என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மத்திய நிதி அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகிற நேரத்தில், அது சம்பந்தமாகப் பேசியதையும், அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்து இந்த மன்றத்தில் பேசியதைப் பற்றியும் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் இன்று பதில் எல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய நிதி அமைச்சராக இருக்கும் உயர்திரு சி.எஸ். அவர்கள், நிதி அமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ள அவர்கள் இன்றுள்ள அரசியல் சட்டத்தின் நெறிமுறைகள் படி இந்த மாநிலத்தில் என்னென்ன காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று கேட்டு அறிந்து கொள்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அந்த வரம்பு மீறி பேசி இருக்கிறாரா இல்லையா என்பது இன்று விவாதத்திற்கு உரிய பிரச்சினையாக ஆகியிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையிலும், இந்த மாநில அரசாங்கமும், மத்திய நிதி அமைச்சரும், இரு சாராரும் தப்பு செய்து இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் மத்திய அமைச்சர் இது மாதிரியான முறையில் கூறத் தேவையில்லை. அது தேவை அற்றது என்று ஆணித்தரமாகக் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதி அமைச்சராகவும் இருக்கிறார்கள். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருக்கிற வரையில், மாநிலத்திற்கு வறட்சிக்காக நிதி கேட்கப்போவது இல்லை சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஏனெனில், 41 கோடி மக்களின் பிரதிநிதியாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். நமக்கு இன்னும் அதிக பணம் தேவை. மத்திய அரசாங்கம் அதிகப் பணம் தர வேண்டும். வறட்சிப் பணி செய்வதில் அவர்கள் அரசியலை இணைக்கத் தேவையில்லை. அதைத்தான் எங்கள் கட்சித் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பல இடங்களிலும், பல கூட்டங்களிலும் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் மெத்த அறிஞராக இருப்பதால் அவர்கள் கூறுகிற கூற்றை நாம் மரியாதையோடு ஏற்றுக்கொள்கிறோம். எது எப்படியாயினும் சரி, இப்போது வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை எளிய மக்களுக்கு, துன்பப்படும் மக்களுக்கு அரசாங்கம் சரியான முறையில், இன்னும் அதிகமான முறையில் உதவிகளை அளிக்கவேண்டும், அப்படி நாம் செய்து கொடுப்பதற்கு உரிமை படைத்தவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருக்கலாம். நாளைக்கு வேறு ஒருவர் இருக்கலாம். இந்த உணர்ச்சியோடு கூறுவது தேவையில்லை. இருசாராரும் தப்பு செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று, இந்த அளவில் கூறி, என்னுடைய கருத்துக்களை வறட்சிப் பணி குறித்துச் சொல்வதற்கு முற்படுகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னைய நாதர்] [1975 மார்ச் 19]

வறட்சிப் பணியில் பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தத் திட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். புதிதாகக் கிணறு வெட்டுவதற்கும் வழி செய்யவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக இன்று வறட்சிப் பணிக்காக ஒதுக்கியிருக்கும் 10 கோடி போதாது. இன்னும் அதிகப்பணம் வேண்டும். இதற்காக மத்திய சர்க்கார் பணம் தரவேண்டும். எப்படி உத்தரப் பிரதேசத்திற்குக் கொடுத்தார்களோ, எப்படி குஜராத் மாநிலத்திற்குக் கொடுத்தார்களோ, எப்படி மகாராஷ்டிர மாநிலத்திற்குக் கொடுத்தார்களோ, அது மாதிரி தமிழ் நாட்டிற்கும் இப்போது இருக்கும் அசாதாரண நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பல இடங்களில் அடிக்கடி மாற்றப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணமாக, புதுக்கோட்டை—புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஜில்லாவாக இருக்கிறது. அங்கே முதலாவதாக ஜில்லா கலெக்டராக இருந்தவர் திரு. ராமதாஸ், ஐ.ஏ.எஸ் பிறகு திரு. மயில்வாகணன் என்பவர் வந்தார். இப்போது திரு. நரசிம்மன் என்பவர் கலெக்டராக மாற்றப்பட்டு இருக்கிறார். இப்படிப் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட ஜில்லாவில் அடிக்கடி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாற்றப்படுவதால் அங்கே இருக்கும் நிர்வாக பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடிக்கடி இந்த மாதிரியான மாறுதல் ஏற்படக்கூடாது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி என்னுடைய ஜில்லாவிலும் அடிக்கடி ஜில்லா கலெக்டர் மாற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். 6 மாதம் 1 வருஷம் என்று இருந்தால் அதிகம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் அந்த ஜில்லா பிரச்சினைகளைத் தெரிந்து, அந்த ஜில்லாவில் என்னென்ன மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அதைச் செய்ய முடியாமல் போய் விடுகிறது. இது ஒரு மோசமான காரியமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஏதோ நீண்டகாலமாக இருப்பவர்களை, 3 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மாற்றவேண்டுமென்று பல விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு சில பகுதியில் ஒரு சிலர் நிரந்தரமாக இருந்து வருகிறார்கள். உதாரணமாக உத்தமபாளையத்தில் பல வருஷகாலமாக ஷராப்—15 வருஷத்திற்கும் மேலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார். அங்கே அவர் பல விதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற புகாரும் வந்த வண்ணம் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக திரு. கே. பி. கோபால் அவர்களும் என்னிடத்தில் சில விவகாரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நீண்ட காலமாக, 15 ஆண்டுக் காலமாக ஒரே இடத்தில் இருப்பது பொருத்தமல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தில் பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் அதிகாரி இருக்கிறார். அவர் என்ன வேலை செய்கிறார் என்று தெரியவில்லை. இப்போது ஆளும் கட்சியின் சாதனைகளை அவர்கள் தொகுத்துப் பட்டியல் போட்டு, பிரசாரம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சில இடங்களில் இப்படிச் செய்கிறார்கள். பல்வேறு இடங்களில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கிரார்களா இல்லையா என்பது எங்களைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரிய வில்லை. அங்கே இருக்கும் ஒரு சில அதிகாரிகளை மாறுதல் செய்து இருக்கிறார்கள். இப்போது சிக்கனமாக செலவு செய்யவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, இப்படி மாறுதல் போடுவதால் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் டி.ஏ. போன்றவற்றிற்குச் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதைதகய நிலைமைகளை ஒழிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட எல்லைகளைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கூறிக்கொண்டு இருக்கிறேன். அது குறித்து வெட்டுத் தீர்மானமும் கொடுத்து இருக்கிறேன். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவானது பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. ஈரோடை தலைநகராகக்கொண்டு அதைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று பல முறை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். மறு முறையும் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன். ஈரோடை தலைநகராகக் கொண்டு மாவட்டத்தைப் பிரிக்கிற நேரத்தில், சேலம் பகுதியிலிருந்து சிலவற்றையும் இணைத்துக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற யோசனையையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் ஜில்லா இருக்கிறது. அதுவும் ரொம்ப பெரியதாக இருக்கிறது. அதையும் பிரிக்கவேண்டுமென்று பல முறை பல்வேறு கருத்துக்கள் வந்தது. அதையும் விரைவில் பிரித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள இராதாபுரம் தாலுக்காவை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று பல முறை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். அதை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்த்தால் நிர்வாக வசதிக்கும் உகந்ததாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஜில்லாவில் இருக்கும் பிரச்சனைகள் குறித்தும் சில வற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய ஜில்லாவில் 64-ரெவினியூ வில்லேஜ் என்ற அடிப்படையில் இருக்கின்றன. அங்கே ரெவினியூ வில்லேஜ் என்று சொன்னால் 10 சதுர மைல் பரப்பளவும் இருக்கிறது, 50 சதுர மைல் பரப்பளவும் இருக்கிறது. அந்த மாதிரிப் பெரிய ரெவினியூ வில்லேஜாக இருப்பதை, இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது, அமைச்சர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கலாமா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பல்வேறு ரெவினியூ வில்லேஜ் இப்படி இருப்பதால், பிரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட அளவிலும், இது குறித்துப் பரிசீலித்து அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 மார்ச் 19]

அங்கே ரெவினியூ செட்டில்மென்டை பொறுத்தவரையில் சர்வே பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பத்மபுரம் என் னிற இடத்தில் ஒரு சர்வே அலுவலகம் இருக்கிறது. 31-3-1975 தேதி யோடு அதற்கு சாங்ஷன் முடியப்போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் நடத்திக்கொண்டு போவதற்கு பரிந்துரை வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்படு கிறோம்.

இப்போது அங்கே ஸ்கெலிடன் ஸ்டாப் போட்டு மூன்று மாதத்திலே முடித்து விடலாம் என்று திட்டம் இருந்து இருப்பதாகக் கேள்விப் படு கிறேன். இது பொருத்தமற்றது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திருவாங்கூர் ராஜ்யத்துடன் இருந்த காரணத் தால் சர்வே ரிகார்ட்கள் பலதும் அழிக்கப்பட்டு சரியான முறையில் சர்வே பட்டா இல்லை என்று புகார் இருந்து வருகிறது, கம்பிளெயின்ட்ஸ் இருக்கின்றது. இப்போது இருக்கின்ற முனிசிபல் நகரங்களுக்கு சர்வே ஏற்படுத்தவில்லை, சப்டிவிஷன் செய்யவில்லை. பல்வேறு அபிவிருத்திகள் முடங்கி கிடக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதே மாதிரி டிரான்ஸ்பர் ஆன போதிலும் பல பத்திரங்கள் அடிப்படையில் டிரான்ஸ்பர் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்யப்படாத நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. சர்வே இலாகாவுடைய இந்த ஆபீசை இன்னும் ஒரு வருட காலத்திற்கு நீட்ட அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று ஆலோசனை கூற விரும்பு கிறேன்.

ரயில்வே நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யவில்லை. செய்தார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தனியார் நிலங்களுக்கு 4 வருடக் காலமாக லாண்ட் காம்பென்சேஷன் கொடுக்கவில்லை. 72-லே பல நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் என்ற அடிப்படையிலே எடுக்கப்பட்டு காம்பென்சேஷன் கொடுக்க வில்லை. 4 வருடக்காலமாக நிலங்கள் பயிர் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றது. மண் போட்டு விட்டார்கள். ஒரு காசு கொடுக்கவில்லை காம்பென்சேஷனாக. இந்தப் பகுதியிலே நிலத்திற்கு விலை அதிகமாக கிடைக்கிறது. குறிப்பாக நஞ்சை நிலத்தில் இப்படி மண்ணைப் போட்டு விட்டால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. பயிர் செய்தலுக்குப் தடங்கல் ஏற்பட்ட காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லல்படுகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு காம்பென்சேஷன் உடனடியாக வழங்க அரசாங்கம் வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி இந்த பட்டா செய்து கொடுப்பதிலே பல்வேறு பிரச்னை கள் இருக்கின்றன. கல்குளம், விளவங்கோடு இந்த தாலுக்காக்களில் பல் வேறு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. பல மனுக்கள் கொடுத்து இருக்கிறா் கள். இன்று ரெவினியூ இலாகாவில் இருக்கின்ற தாசிஸ்தார் போன்ற அதிகாரிகள் ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை என்று புகார் மனு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டுமென்று தாக்கீது அரசாங்க தரப் பிலே இருந்து கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஏண்டுகளுக்கு நிலங்கள் ஒழுங்காகக் கொடுக்க முடியும் என்று சுட்டிக்காட்ட கடனம்ப் பட்டு இருக்கிறேன்.

1 மார்ச் 19]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்தபடியாக இந்த வில்லேஜ் அதிகாரிகள் எல்லாம் நிர்ந்தரப் படுத்துவதைப் பார்த்தேன். 1970-க்கு பிறகு நியமனமானவர்கள், முன்னதாக நியமனம் ஆனவர்கள் என்று இரு கூறாக வைத்து இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பயனடையக்கூடிய முறையில் நிர்ந்தரப் படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ராணுவத்தினருக்கு நிலம் கொடுக்கிற விஷயம் பற்றி நான் இங்கே கூறவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். திருச்சி ஜில்லாவிலே ஒரு மாஜி ராணுவ வீரர்—தங்கவேலுவுக்கு திருச்சி தாலுகா முத்தரசநல்லூர் 199/2-லே 42 நிலத்தை ஒப்படை செய்து கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக டீட் ஆப் அசைன்மெண்ட் கையெழுத்து போட்டு அதற்கான பணத்தை சப் டிரெஷரியில் கட்டி விட்டார்கள் 9—10—1973 அன்று சலான் நம்பர் 4007. இப்போது யாரோ ஒருவர் மனுக் கொடுத்து இருக்கின்றார் என்ற காரணம் காட்டி அசைன்மெண்ட் கொடுக்கவில்லை.

‘The assignment made in favour of Thiru Thangavelu is therefore cancelled and the case is remitted to the Authorised Officer (Land Reforms), Tiruchirappalli for fresh enquiry and orders.’

டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ அதிகாரி அவர்கள் உத்தரவு இருக்கின்றார். இதை எல்லாம் அரசாங்கத்திலே நல்ல முறையிலே விசாரணை செய்து இருக்கிறார்கள். முடிந்த பிறகு, பணம் கட்டுவதற்கு, நிலம் கொடுப்பதற்கு எல்லாம் உத்தரவு இருக்கின்றார். இதில் ஏதோ நடந்து இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நீதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாஜி ராணுவ வீரர், தேசத்திற்கு அல்லும் பகலும் உழைத்து நாட்டை பாதுகாப்பதிலே ஈடுபட்டு இருந்தவருக்கு இந்த விதமான சுணக்கம் ஏற்படக் கூடாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஸ்டாம்ப் கட்டண அளவிலே கூறி வார்த்தையைக் குடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஸ்டாம்ப் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. இது சீரமைப்பு என்ற அடிப்படையில் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கின்றது. மற்ற முறையிலும் உயர்த்தத் திட்டமிட்டு இருக்கின்றனர். வருவாய் அதிகம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆறு கோடி துண்டு விழுகிறது. இதைச் சரிக்கட்ட ஸ்டாம்ப் கட்டணம் உயர்த்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த உயர்வாலே ஏறத்தாழ 2 கோடி வருவாய் ஒன்று வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதைவிட அதிகமாக வரும் என்று காண்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பல இடங்களில் இந்த நிலங்கள் என்ன விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று ரெவின்யூ இலாகா நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் அதிகமாக வருவாய் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். எங்கள் பகுதிப் பிரச்சனை என்ற முறையில் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதாவது எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அண்மையிலே இருக்கின்ற கேரள மாநிலத்திற்கு சென்று அங்கே இண்டியன் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட் அமூல் இருக்கின்ற

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1975 மார்ச் 19]

காரணத்தால் பத்திரம் பதிவு செய்கிறார்கள். பதிவு செய்கிற நேரத்திலே ஏதாவது பிக்ஷியல், போகஸ் அடிப்படையில் ஒரு மரம் ஏதாவது போட்டு விட்டு அங்கே பத்திரம் பதிவு செய்வதற்கு ஏதுவாகக் காரியம் செய்து விடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் வருவாய் வர ஏதுவாக இல்லை. இதனால் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் நிர்வாகம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதை எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் கருத்தை ஒரு அளவு எடுத்துக்கூறி இருக்கின்றார். இதை வேண்டிய முறையில் ஆராய வேண்டுமென்று நிர்வாகத்திற்குக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல்வேறு நிலச் சீர்திருத்த சட்டங்கள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. குறிப்பாக இந்த டெனன்ஸி ரிகார்ட்ஸ் ஏற்பாட்டில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் நடைமுறையில் இல்லை என்ற காரணத்தால் அது அங்கே பொருந்தாது என்று தீர்ப்பு ஐகோர்ட்டில் கொடுத்து இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இது சம்பந்தமாக மசோதா தாக்கல் செய்து இருக்கிறார்கள். இதை விரைவில் சட்டமாக்கித் தீர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி பல்வேறு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. 60 : 40 போன்ற சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை அந்தப் பகுதியிலே விஸ்தரிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அந்தப் பகுதியிலே ஒரு சட்டம், இந்தப்பகுதியிலே ஒரு சட்டம் என்று இருக்கிறது. இதை ஒருமைப்படுத்துகிற முறையில் ஆராய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கோருகிறேன்.

கோவில் நிலங்கள் சம்பந்தமாகப் பல்வேறு கருத்துக்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. கோவில் நிலங்கள், மடங்கள் நிலங்கள் இருக்கின்றன. உழைக்கிறவர்களுக்கு நிலம் என்ற அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். கோவில், மடங்கள் நிலங்களுக்கு ஒரு உச்ச வரம்பு வைத்து விட்டு அதற்கு மேல் இருக்கின்ற நிலம் உழைக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஏதோ, கோவில்கள், தர்மஸ்தாபனங்கள் இவைகளுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடிய அளவில் சட்டம் இயற்ற வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. இவைகள் முடங்கி கிடக்கிற காரணத்தால் சரியான முறையில் அமல்படுத்தவில்லை. பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் இன்று ஏழை விவசாயிகள் உழைத்து பயிர் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு பட்டா செய்து சொந்தமாகக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சட்டம் உருவாக வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக ரெவின்யூ இலாகாவில் இருக்கின்ற பல்வேறு குறைகள் உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால் ரெவின்யூ போர்ட் அபாலிஷ் செய்யப் போகிறோம் என்று இந்த மன்றத்தில் முன்னாள் ரெவின்யூ அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய மதியழகன் அவர்கள் பலமுறை கூறினார்கள். அது ஒரு சூபர் செக்ரடேரியட் மாதிரி இயங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றது

1975 மார்ச் 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்பாநாடார்]

என்று பல்வேறு கருத்துக்கள் பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அது வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதுபற்றி இறுதியாக, திட்டவட்டமான முடிவு சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாவட்ட அளவிலே இன்று பல்வேறு மனு நீதித் திட்டங்கள் வைத்து இருக்கிறார்கள். பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்காக மனுக் கொடுக்கிறார்கள். மனுக்கள் உடனடியாக பைசல் செய்து அவர்களுக்கு முடிவு தெரிவிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பல நாட்கள் இவர்கள், வீணாக அலைந்து தாலுக்கா அலுவலகம், மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகம் என்று சென்று கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இந்த மாதிரியான நிலைமையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய கட்சி சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் பல்வேறு வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்தி என் வார்த்தையை இத்தோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த வருவாய்த்துறை மானியத்தில் ஏறத்தாழ 20 அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொண்டு, தங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் மேலும் இந்தத் துறையை விரைவாகவும் நல்ல முறையிலும் செயல்படுத்துவதற்குச் சொன்ன யோசனைகளாக ஏற்றுக்கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் குறிப்பாக எல்லாப் பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிறப்பாக வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது தமிழ்நாட்டிலே இதுவரை தமிழகம் கண்டிராத அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சியை பலரும் உணர்ந்திருப்பார்கள். ஆனால் அதேபோல இதைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த வறட்சிப் பணிகளை தமிழ்நாட்டு மக்களின் வளர்ச்சிப் பணிகளாகக் கருதி, இன்றைய தமிழக அரசு அதிலும் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த இடங்களிலே மக்கள் பாதிக்கப்பட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறார்களோ அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று, அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்காகப் பல்வேறு தீர்மானங்களைச் செய்து, பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்து அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதி அளித்து வந்திருக்கிறார்கள். இதை தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், எல்லாத் தரப்பினரும் பாராட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

வறட்சி நிலை இதுவரை இந்த மாநிலத்தில் கண்டிராத அளவுக்கு வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற துயரங்களைத் தீர்ப்பதில் இந்த அரசு தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதையும் அத்தனை பேரும் நன்றாக அறிவார்கள். துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக 55 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைத் தீட்டி, அந்தத் திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக 10 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி, அதை இந்த மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள் முடித்துவிட வேண்டும் ; அடுத்து மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 மார்ச் 19]

வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டு, அதுவும் விரைவாக நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது என்பதையும் அனைவரும் அறிவார்கள். அதற்காக முதல் கட்டமாக 10 கோடி ரூபாய்க்கு முதல்வர் அவர்கள் அனுமதி அளித்தார்கள். அதன் பயனாக தமிழ்நாட்டில் உள்ள 17,069 கிராமங்களில் 11,035 வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களாக அறிவிக்கப்பட்டு, மற்ற இடங்களில் பகுதி பகுதியாகப் பல கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் அவைகளையும் பிரித்து பாதிக்கப்பட்ட பகுதியாக அறிவித்து அங்கெல்லாம் நிவாரணப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. இப்படி எந்த எந்தப் பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி விரைவாக உத்தரவு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்கள் எல்லாம் சீரடைந்து வருகின்றன என்பதை நானே நேரில் சென்று பார்த்து வந்திருக்கிறேன். சிறப்பாக இந்த 10 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்களை வருவாய்த்துறை வாரியத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் மற்றும் அதற்கென்று நியமிக்கப்பட்ட அலுவலர் திரு. கார்த்திகேயன் அவர்களும் ஆங்காங்கே சென்று, அவ்வப்போது பார்வையிட்டு, அந்தந்த இடங்களுக்குத் தேவையான பணிகளைச் செய்ய, சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று இருந்தாலும் சட்டத்தைத் திருத்திக் கொள்கிறோம்; நீங்கள் உடனே வேலையைத் தொடங்குங்கள் என்று உத்தரவிட்டு வந்திருப்பதையும் அந்தந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிற மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முகவை, புதுவை மாவட்டங்களுக்குச் சென்று திரும்புகிற நேரத்தில் (குறுக்கீடு)—புதுவை என்றால் புதுக்கோட்டை—அங்கே இருக்கிற எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும், முதல்வர் அவர்கள் போன இடங்களுக்கெல்லாம் கூடவே வந்து நீண்டகாலமாகக் கவனிக்கப்படாமல் இருந்த பல ஏரி, குளங்களை நேரில் காட்டி அவைகளை எல்லாம் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டனர். அதன்படி முகவை மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ 50, 60 ஆண்டு காலமாக முயற்சி எடுக்கப்படும் முடியாமல் போன ராஜசிங்கமங்கலம் கண்மாய் மராமத்துப் பணியை உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். சமீபத்தில் நான் அங்கே போயிருந்தபோது வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அப்போது அங்கே இருக்கிற ஒன்றியத் தலைவர் அவர்களும் மேல்சபை உறுப்பினர் இராமகிருஷ்ண தேவர் அவர்களும் எனக்குப் பாராட்டுத்தெரிவித்தனர்.

அதுமட்டுமல்ல, அங்கே கடந்து செல்ல ஒரு பாலம் தேவை என்று பல ஆண்டுக் காலமாகக் கோரிக்கை விட்டும் கவனிக்கப்படாமல் இருந்தது. அதற்கு 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, அந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி அளித்து, இன்றையதினம் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இராமநாதபுரம் கண்மாய் நீண்ட காலமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்தக் கண்மாய் பராமரிப்புப் பணியையும் உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட்டு, வேலை துரிதமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே திருப்பத்தூர் கண்மாய் பணியும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

1975 மார்ச் 19]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அதைப்போல புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் நீண்டகாலமாக கவனிக்கப் படாமல் இருந்த கபிநாடு கண்மையை நேரில் பார்வையிட்டு, அதன் சீரமைப்புப் பணிக்காக 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, பணிகள் உடனடியாகத் தொடங்கப்படுவதற்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள்.

இவைகளை எல்லாம் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்கு காரணம், மனுக்கள் போடப்பட்டுக் கவனிக்கப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பல அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள் ; அந்தக்கூற்று சரியல்ல என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை ; கண்காணிக்கப் படவில்லை என்று இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்போது தவறுகள் நடைபெறாமல் கண்காணிப்பதற்குப் பல புதிய முறைகள் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கே வேலை நடைபெறுகின்ற இடங்களில், எந்தெந்த வேலை நடைபெறுகிறது ; எவ்வளவு ரூபாய்க்கான வேலை நடைபெறுகிறது, எத்தனை பேர் அந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், யார் மூலமாக அந்த வேலை நடைபெறுகிறது என்ற விபரங்களை அங்கே இருக்கிற ஊராட்சித் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், என் வரி செலுத்துகின்ற—கேட்க உரிமை பெற்ற ஒவ்வொருவரும் அங்கே சென்று பார்க்கலாம் என்பதற்காக அங்கே பதிவேடு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பார்வையிடுபவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல “கம்பினைன்ட் புக” வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பதிவேட்டைப் பார்த்து, புகார் தெரிவிக்க வேண்டுமானால் அதிலே எழுதி வைக்கலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பதிவேடு வைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதைவிட, சர்வக் கட்சிக்குழு போடுங்கள் : எல்லோரும் கண்காணிக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கேட்டோம். அதைச் செய்ய ஏன் மறுக்கிறீர்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : குழு அமைப்பதில் எங்களுக்கு பயம் ஒன்றும் இல்லை. குழுவினுள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து போய் பார்வையிடுவதில் சில சிக்கல்கள் வரும். அதை நான் அனுபவப் பூர்வமாகப் பார்த்திருக்கிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அரிசி வழங்குவதை மேற்பார்வையிடுவதற்காக ஒரு குழு போட்டோம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அங்கிருக்கிற ஆர்.டி.சி.எஸ். மூலமாகத்தான் அரிசி வழங்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டோம். அதை பார்வையிடுகின்ற குழு உறுப்பினர்கள், ஒருவர் அது இல்லை, இது சரியில்லை என்கிறார் ; இன்னொருவர் அதுதான் சரி என்கிறார் ; எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் பார்வையிட வருவதில்லை ஆகையால்தான் சர்வ கட்சி குழு அமைப்பதில் பயனில்லை என்று சொல்கிறோம்.

குளங்களையும் ஏரிகளையும் தூர் வாரும் வேலையை மதுரையில் ஒரு இடத்தில் ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்குப் கொடுத்தோம். அந்த வேலையைப் பார்வையிட 4 பேர்களை நியமிக்கலாம் என்ற யோசனையைச் சொன்னேன்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975]

அப்போது ஒரு பெரியவர் பில் வாங்க போக வேண்டுமென்று 4 பேரும் சேர்ந்து போகவேண்டும், பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் 4 பேரும் இருக்க வேண்டும், 4 பேரும் ஒன்று சேருவது கஷ்டம் : ஒன்று சேர்ந்தாலும் அதனால் செலவு அதிகம் ; அதனால் நஷ்டம்தான் ஏற்படும் ; இதிலே ஒருவர் போனால் போதும் என்றால் மற்ற மூன்றுபேரும் குறை சொல்லுவார்கள் என்று ஏற்படுகின்ற கஷ்டத்தைச் சொன்னார். இதை நான் வேண்டுமென்றே சொல்லவில்லை ; அனுபவ ரீதியாகச் சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல ; ஊழல் நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நேற்று கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் முத்துசாமி அவர்கள் அதற்கு விள்ளக்கம் சொன்னார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் ஊழல் ஊழல் என்று சொல்வது “முன்னுக்குப் போகிற மாட்டை மூஞ்சியில் இடிப்பது” போல இருக்கும் என்று வேதனையோடு சொன்னார்கள். பொதுப் பணியில் ஈடுபடுகிறவர்களை வேதனையடையச் செய்யக் கூடாது. தவறு இருந்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்டலாம். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை ஒப்படைப்பதற்குச் சில முறைகளை கையாள் கிறோம். ஊராட்சித் தலைவர், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் இவர்களை எல்லாம் கலந்து பேசி, வேலையை மேற்கொள்வதற்கான முறைகளை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதிலே முன்னுரிமை ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு ஒரு ஏரி தூர் எடுக்க வேண்டுமென்றால் அந்த ஏரி ஆயக்கட்டுதாரர்கள் அந்தப் பணியை கேட்டால் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் கபிநாடு கண்மாய் சீரமைப்புப் பணி 10 ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்துவருகிறார்கள்.

ஆயக்கட்டுதாரர்கள் யாரும் கேட்கவில்லை என்றால் ஊராட்சித் தலைவர், அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் சார்பில் கேட்டால் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது. அந்த வகையிலும் பல ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் பணிகளைச் செவ்வனே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாருமே ஒரு வேலையை மேற்கொள்ள முன்வரவில்லை என்றால் அந்த வேலை ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு விடப்படுகிறது. சில விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுதான் அவர்களுக்கு விடப்படுகிறது. ஆகவே, யாரும் தவறு செய்ய முடியாது. எங்கே தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று யாராவது சுட்டிக் காட்டினால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது.

அதைப்போலவே செய்யப்படுகின்ற வேலைகளுக்கு அங்கே பணம் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். பணம் வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணி யாற்றுகின்ற வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கு (பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்ஸ்) தனி உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்ன பணியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஊராட்சி ஒன்றியம் தீர்மானம் போட்ட பிறகு, அந்தப் பணி நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்

1975 மார்ச் 19]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கொள்ளப்படும். அப்படி எடுத்துக்கொள்ளின்ற நேரத்தில் அந்த வேலை 5,000 ரூபாய்க்கு உட்பட்டதாக இருந்தால் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அவருக்கு 5,000 ரூபாய் முன் பணமாகக் கொடுத்து, அவருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற அரசு வங்கியில் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் வேலைகள் தாமதம் இல்லாமல் இன்றையதினம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே இப்போது அந்த பத்து கோடி ரூபாயில் நடைபெற்று வருகிற பணிகளை எல்லாம் நான் நேரிடையாகச் சென்று பார்த்து வந்த பிறகு—ஏறத்தாழ இந்த மாதக் கடைசிக்குள் நிறைந்தது மூவாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. நிர்வாகச் சம்பந்தமாக இருந்த சில சிக்கல்களை எல்லாம் அகற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கே இந்த வேலைத் திட்டங்களை எடுத்த நடத்த ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்தில் இருந்து பதினேழரைக் கோடிக்கான வேலைத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் சாங்ஷன், 31—3—75-க்குள்ளாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் போர்க்கால நடவடிக்கையாக இருக்கட்டும் என்று சொன்ன காரணத்தினாலும்—எட்டரை கோடியில் இருந்து ஒன்பது கோடி வரை இந்த ஆண்டே செலவழிக்க முடியும் என்று அதிகாரிகள் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே இந்தத் திட்டத்தில் குடிதண்ணீருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து முதலிடம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக—குடிதண்ணீருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாகவும், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலமாகவும் அந்தப் பணிகள் துவக்கப்பட்டு—செம்மையாக துரிதமாகத் நடைபெற்று வருகின்றன. வேளாண்மைத் துறையில் பணி புரிகிறவர்களும் விறுவிறுப்பாக—சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையை எப்படியும் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் முனைப்பாக இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் இன்னும் அதிக ஆழமாக பைப்புகளை போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நானே ஒரு பகுதியில் சென்று பார்த்தபோது 30 அடி ஆழத்தில் போட்டிருந்தபோது நல்ல தண்ணீர் கிடைத்தது. கீழே மேலும் பத்தடி போனவுடன் உப்புத் தண்ணீராக வந்தது என்று சொல்லி, நல்ல தண்ணீர் கிடைத்த மட்டத்திலேயே வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எந்தந்த இடத்தில் எவ்வளவு அடி ஆழம் போடவேண்டும் என்பதை எல்லாம் அங்குள்ள அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் பார்த்து அதை அமைத்திட வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஏரி, குளங்கள் தூர் வாரப்படுவது—இப்படி தூர் வாரப் பட்ட பகுதிகளை எல்லாம் நானே சென்று பார்த்தேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு குளம் தூர் வாரப்பட்டு இருந்தது. நான் சென்ற போது பலர் மகிழ்ச்சியோடு அதில் குளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நான்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 மார்ச் 19]

கேட்டேன், உங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையா என்று. அவர்கள் சொன்னார்கள், பல வருஷங்களுக்குப் பிறகு இப்போதுதான் ஐயா நாங்கள் அமிழ்ந்து, லீழ்ந்து குளிக்கிறோம் என்று மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்தார்கள். அந்த முறையில் ஏரி, குளங்கள் தூர் வாரப்படும் பணி பல இடங்களிலும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

அதைப்போல்வே சாலைகள் அமைத்தல்—இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் பல இணைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பணியும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. வெறும் மண்சாலையைப் போட்டுவிட்டால் போதுமா? அடுத்த ஆண்டு மழை பெய்தால் இந்தச் சாலை மண் எல்லாம் அடித்துக்கொண்டு போகப்படுமே என்றார்கள். அதையும் உணர்ந்து, இந்த அரசு உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்துப் பேசி—இதுபோல் அமைக்கப்படுகிற இணைப்புச் சாலைகளுக்கு உடனடியாக க்ராவல் போட்டுவிடுங்கள்—அவசியம் என்று கருதினால்—என்று அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சரளை போடுகிற சாலைகளுக்குக்கூட தார் போட்டுக் கொடுத்தால் நல்லது என்று கேட்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குள்ள ஆசை. தேவை அதிகரிக்கிறபோது கேட்கிறார்கள். நிதி வசதி பெருகிறபோது அவற்றுக்கும் தார் போட்டுக் கொடுக்கலாம். உடனடியாக இப்போது இந்த வறட்சித் திட்டத்தின்கீழ் போடப்படுகிற இணைப்புச் சாலைகளுக்கு அவசியம் என்று கருதினால் க்ராவல் போடச் சொல்லி அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் அதிகாரிகள் நியமிப்பது பற்றியும் சொன்னார்கள். எந்தந்த இடத்தில் என்ன என்ன பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, அந்தப் பணியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தந்த அதிகாரிகளை எங்கெங்கு உடனடியாகப் போடவேண்டும் என்பதை எல்லாம் கலந்து பேசி—ட்ரவுட் ரிலீப் கமிஷனர் தேவையான அதிகாரிகளை எல்லாம் போட்டு வருகிறார்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் ஆளுநர் உரையில் பேசும்போது பாலமலை ரோடைப்பற்றிச் சொன்னேன். அதைக் கவனிப்பதாக அமைச்சர் சொன்னார்கள். அது என்ன ஆயிற்று?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு இடத்தைப்பற்றிக் கேட்கப்போனால் நேரம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் இப்போது பொதுவாகச் சொல்கிறேனே தவிர ஒவ்வொரு இடத்தைப் பற்றியும் சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே அவர்கள் என்னிடம் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது அதற்கான உறுதிமொழியை வாங்கப் பார்க்கிறார். நான் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கிறேன் என்று அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் முகவை மாவட்டத்திற்கும் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கும் அதிகாரிகள் அதிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேவையான அதிகாரிகளை அந்த மாவட்டத்திற்கு நியமிப்பதில் தாமதம் எதுவும் கிடையாது.

1975 மார்ச் 19]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்கிற திட்டத்தின்கீழ் இன்னும் சில கிராமங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று சிலர் பேசினார்கள். அவைகளை எல்லாம் கவனித்து—எந்தெந்தக் கிராமங்கள் எங்கெங்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள இந்த அரசு தயாராய் இருக்கிறது என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்றையதினம் நாம் அவற்றைப் பற்றி இங்கே பேசிக்கொண்டிருந்தாலும்—நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்முடைய தொகுதிக்குச் செல்கிற நேரத்தில்—அங்குள்ள மக்கள் எப்படி மகிழ்ச்சியோடு அங்கு நடைபெற்றிருக்கிற பணிகளைப் பாராட்டிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண முடியும்.

நடைபெறுகிற வறட்சிப் பணிகளைப்பற்றி யார் யார் எப்படிப் பேசினாலும் பரவாயில்லை—மக்கள் இன்றைக்கு திருப்தியோடு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்ல முடியும். கங்கநாடு கண்மாய் வேலை நடைபெற்ற போது நான் அங்கே போயிருந்தேன். இராமகிருஷ்ண தேவர் கலைஞரை மிகவும் பாராட்டிப் பேசி எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில்கூட இது போல் சிறப்பாக எந்தப் பணியும் நடைபெற்றதில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அப்போதே அவரிடம் சொன்னேன். “இங்கே நீங்கள் பாராட்டிப் பேசுகிறீர்கள். சட்டசபையில் வந்தால் உங்கள் கட்சிக்காரர்களே வேறு மாதிரிப் பேசுகிறார்களே” என்றேன். “அவர்கள் வேறு சாதிக்காரர்களாக இருப்பார்கள். நான் இருக்கமாட்டேன்” என்றார்.

கண்ணப்பா-வள்ளியப்பா அவர்கள் பாராட்டிச் சொல்லும்போது, எங்கள் ஒன்றியத்திற்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். வறட்சிப் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன என்று என்னிடமே தங்கள் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். “சுப்பிரமணியம் வரப் போகிறாரே, இன்னும் என்ன கேட்கப் போகிறீர்கள்” என்று நான் கேட்டதற்குக் கூட அவரிடம் இதைப்பற்றி எல்லாம் பிரமாதமாகப் சொல்லப் போகிறேன் என்று சொன்னார்கள். என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டதற்குக் கூட “இல்லை இல்லை, நாங்கள் செய்யப்படுகிற நல்ல காரியங்களை எல்லாம் பாராட்டித்தான் சொல்வேன்” என்று சொன்னார்கள். இது எல்லாம் விட்ட குறை—தொட்ட குறை உணர்ச்சி என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால்—அங்கங்கே போய்ப் பார்க்க வேண்டும். வறட்சிப் பணிகள் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருவதை ஆங்காங்குள்ள மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுகிறார்கள்.

வெட்பப்பட்ட கிணறுகளை ஆழப்படுத்த நிலவள வங்கிகள் மூலம் பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னதற்குக் கூட உடனடியாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்காவிக் கடனாக ஐந்து கோடி ஒதுக்கி 500 ரூபாயிலிருந்து 2,000 வரை கடன் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார்கள். ஆக, இப் பணியில் எவ்வளவு முனைப்பாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். கடன் வழங்குவதில் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இது நீண்ட நாளாக லாண்ட் மார்ட்டுகேஜ் பாங்க் என்ற பெயரில் இயங்கிக் கொண்டு வந்தபோது இருந்த

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1975 மார்ச் 19]

குறைகளாகும். இப்போது அந்தக் குறை எல்லாம் நிலவள வங்கிகள் என்ற அமைப்பின் கீழ் களையப்பட்டு விட்டன என்று தெரிவித்துக் கொள்ளிறேன்.

வேளாண்மைத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மின்சார வாரியத் திற்குச் சொல்லி—உடனடியாக—ஏற்கெனவே பம்பு செட்டை வாங்கி வைத்திருப்பவர்களுக்கு இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால்—ஒரு கம்பம் அல்லது இரண்டு கம்பமே போடக்கூடிய தூரம் இருந்தால் அவர்களுக்கு உடனடியாக கனெக்ஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி அந்தப் பணியினையும் இன்றைக்கு மின்சார வாரியம் சிறப்பாக செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

மேலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிவிப்பைச் சொன்னார்கள். டிசல் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கு—முன்னால் கொடுக்கப்பட்டு வந்த சப்ளிடி நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு வழங்கியிருக்கிறார்கள். முன்பு கூட டிசல் பம்பு செட் வாங்கிய பிறகுதான் அந்த ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது இந்த ஆயிரம் ரூபாய் சப்ளிடியை முன்கூட்டியே கொடுத்து விடலாம் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தப் பணிகளை மேற்பார்வையிடுகிற அதிகாரிகளைப் பற்றி பல பேர் குறை சொன்னார்கள். நான் இவற்றை நேரில் சென்று பார்வையிட்டு வருகிற காரணத்தினால் அவர்கள் செய்து வருகிற சிறப்பான பணியினை இந்த இடத்தில் இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதில் முன்னோடியாகவிளங்குகிற திரு கார்த்திகேயன் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் பெருமகனார் நல்ல அறிவிப்புகளைத் தெரிவித்தார்கள். அப்படித் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய தக்காவிக் கடன்கள் போல், ஃபாடர் கிராப்ஸ்—கால்நடைத் தீவனங்கள் வாங்கக் கடன் கொடுக்க, ஏற்பாடு செய்வார்களா? முகவை மாவட்டம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது கலைஞர் அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் ஒரு நல்ல அறிவிப்பைச் செய்தால் பெருத்த உதவியாக இருக்கும் என்ற வேண்டுகோள் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கும் அறிவிப்பு வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அதைப் பற்றி, நிதியமைச்சரோடு கலந்து அதற்குப் பிறகுதான் முடிவு சொல்ல முடியுமே தவிர இந்த நேரத்தில் எதையும் அறிவிக்க இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட மன்றங்களைப் பற்றி, மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே ஏ. ஆர். சி. யிலே ஒரு யோசனை கூறப்பட்டு, அது 31-3-1975

1975 மார்ச் 19]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

வரையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டுமென்று தேர்தல் ஆணைக்குழுவினுடைய ஆணையின்படி, நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே குறிப்பாக, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை, தஞ்சை, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர் இந்த 7 மாவட்டங்களையும் உடனே பிரிக்கலாம் என்ற யோசனையைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சில யோசனைகளைச் சொல்கின்ற வகையில் அப்துல் ஜப்பார் திண்டுக்கல்லைத் தலைநகரமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். தலைநகரத்தை அவர்களே தேர்ந்தெடுப்பதால் பல சிக்கல்கள் வருகின்றன. நிர்வாக சம்பந்தமாக, நிர்வாக செளகரியத்தை முன்னிட்டு, நிர்வாகத்திடம் விட்டு விட்டு, அதற்குப் பிறகு யோசனைகளைச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும். இவர் திண்டுக்கல் என்று சொன்னவுடனே, இன்னொருவர் பார்த்து அறவக் குறிச்சி என்று சொல்லி அதற்குப் போராட்டங்கள் என்ற நிலை.....

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தையும் அதிலே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அந்த நேரத்திலே கவனிக் கப்படும். அவற்றையெல்லாம் பிரிப்பதற்குத் தடையாக இப்பொழுது ஆணையிருக்கிற காரணத்தாலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, பிறகு கவனிக்கப்படு மென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே, கட்டிடங்கள் கட்டுவது பற்றி செளந்திரபாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே காஜா மலையிலே அல்லது பக்கத்திலே இருக்கிற பகுதியிலே மிலிட்டரிக்கு அதாவது, இராணுவத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தை வாங்கி, அவர்களும் ஒப்புதல் அளித்து, இப்பொழுது அங்கே கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன. இந்த வறட்சியிலே கட்டிடங்கள் அவசியமா என்ற காரணத்தாலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் தலைமையலுவலகங்களிலே யிருக்கிற செளகரியங்கள் சொன்னார்கள். அமைச்சர்களுடைய அறைகளைப் பார்த்தால் தெரியும், எவ்வளவு அசௌகரியங்களிருக்கின்றன என்று. மாவட்ட கலைக்டர் அலுவலகங்களிலுள்ள அசௌகரியங்களை நீக்கத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. ஆனால், வறட்சியின் காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு தி. பொன்னுமலை: நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல, குடிநீர் வாரியத்திலே செய்வதைப் போல போரிங் கிணறுகள் போட இப்பொழுது 400 அடி, 600 அடி, 800 அடி, தோண்டினால் கூடத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, போரிங் கிணறுகள் போட்டால், 10 நாள், 5 நாளில் போட்டுவிடலாம், தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆகவே, அப்படி போரிங் கிணறுகள் போட ஏற்பாடு செய்தால், உடனடியாக வழி செய்தால், பஞ்சம் தீர வழி ஏற்படும்.

[1975 மார்ச், 19]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : முதல் கட்டம் குடி நீர்ப் பிரச்சினையைச் சமாளிப்பது. அடுத்த கட்டம் விவசாயப் பிரச்சினை. இப்பொழுது அதுவும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. சில இடங்களில் நானே நேரில் பார்த்தேன். இப்பொழுது வாடிப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சமுதாயக் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டு சிறந்தமுறையில் அவை உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அதுபோல், பல இடங்களில் சமுதாயக் கிணறுகள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால், ரிக்ஸ்கிடைக்கவில்லை. சில இடங்களில் 1,200 அடி, 1,500 அடிகள் வரை துளை போட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு இந்தப் பணிகளைச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, வேளாண்மைத் துறைக்காக உள்ள ரிக்ஸ இங்கே பயன்படுத்தப்படுகிறது. என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்த கட்டமாக, அவற்றுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்டங்களிலிருந்து வட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது துணை மாவட்டங்கள் எல்லாம் வட்டங்களாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற முறையே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் பலவற்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை யெல்லாம் ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பட்டா வழங்குவதைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே எல்லோருக்கும் அக்கறை வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஒரு காலத்தில் எவ்வளவு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, இப்பொழுது எவ்வளவு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்தால் நிலைமை நன்றாகத் தெரியும்.

திரு சுப்பையா அவர்கள் சென்னார்கள். கொடுப்பதால்தானே அதிகம் கேட்கிறோம். ஏற்கெனவே இருந்து வந்தது. இப்பொழுது அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுவதற்கு முன்னாலே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். ஆகவே, அதிலே இருக்கிற சிக்கல் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கச் சார்பிலே ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு, மேலும், தீவிரப்படுத்த முயற்சி எடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மனு நீதி நாளைப் பற்றி பலர் பாராட்டினார்கள். அது மனு நீதி நாளா என்று சிலர் கேட்டார்கள். மனு நீதித் திட்டத்திலேயிருக்கிற நன்மையோ, அல்லது இது இல்லாமலிருந்தால் இருக்கிற கஷ்டமோ நகரங்களிலே இருப்பவர்களுக்குத் தெரியாது. கிராமத்திலே அவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு காலத்தில் ஒதுவானெல்லாம் உழுபவன் தலைக்கடைக்குப் போவான். இடைக்காலத்தில் உழுபவனெல்லாம் ஒது

1975 மார்ச், 19]

(திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்)

வான் தலைக்கடைக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. அந்த நிலையை மாற்ற, மனுநீதித் திட்டம் கொண்டு வந்து, அதிகாரிகள் நேரடியாகக் கிராமத்திற்குச் சென்று ஒரு வாரத்தில் ஒரு நாள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அன்றைய தினம் சென்று, பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் செல்லும்போது, உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுகிற விண்ணப்பத்தில் சிக்கல் இல்லாமலிருக்குமானால், அந்த மனுக்களை அங்கேயே பரிசீலனை செய்து உத்தரவு வழங்குகிறார்கள். ஒரு சில மேல் மட்டத்திலே கவனிக்கப்பட வேண்டுமானால், அவைகள் உரிய இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்கு கவனிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, அதில் கிராம மக்கள் பயன்பெற்று வருகிறார்கள்.

பட்டா விஷயத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கிராமத்தில் பட்டா கொடுப்பதைப் பற்றி பலருக்குத் தெரியாது. யார் பெயரில் பட்டா இருக்கிறது என்பது பலருக்குத் தெரியாது. ஆகவே, கவனித்து வழங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒருவருடைய பட்டாவை மற்றொருவருக்குக் கொடுத்துவிட்டால், எவ்வளவு பெரிய இடைஞ்சல் வரும் என்பது கனம் உறுப்பினர்களுக்குக் கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, தாமதம் இருந்தாலும் அதைப் போக்க நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வருவாய்த் துறை ஏன் பிரிக்கப்படவில்லை, ரெவின்யூ 3பாட்டு கலைக்கப்படும் என்று சொல்லி, ஏன் கலைக்கப்படவில்லை யென்றெல்லாம் கேட்கார்கள். அது சம்பந்தமாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டு, எப்படி எப்படி ஜமாபந்தியை ஒழிப்பது என்பது பற்றி எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. அவைப்பற்றி முடிவு வந்த பிறகு, தெரிவிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே, முத்திரைத் தாள் நிர்வாகம் பற்றிச் சொன்னார்கள். முத்திரைத் தாள்களுக்கு ஒருகாலத்தில் கொஞ்சம் தட்டுப்பாடு இருந்தது. முத்திரைத் தாள்கள் நாசிக்கலிருந்து, அச்சடிக்கப்பட்டு, அனுப்பப்பட்டு வந்தது. அதனாலே தாமதம் ஏற்பட்டது. ஆனால், தாமதத்தைத் தவிர்க்க, ரூ. 500 வரையில் சப்-ரிஜிஸ்ட்ராள் அலுவலகத்தில், வெள்ளைக் கடிதாசியிலே எழுதி வாங்கிக் கொண்டு பதிவு செய்யலாம் என்றிருந்தது. அதற்குப் பிறகு ரூ. 6 கோடி பெறுமானமுள்ள முத்திரைத் தாள்கள் வந்திருந்தன. அதுவரை வெள்ளை பேப்பரிலே எழுதி வாங்கிக் கொண்டு ரசீது கொடுக்கப்பட்டு, பதிவு செய்யப்பட்டன. அந்த வகையில் தாமதத்தையும் கஷ்டத்தையும் தவிர்க்க உத்தரவு வழங்கப் பட்டது. இப்பொழுது ஸ்டாம்புகள் நிறைய வந்து விட்டன. இனி, அந்தக் கவலை தேவையில்லை யென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஸ்டாம்ப் தாள்கள் ரூ. 20, ரூ. 25 டினுமினேஷன்ஸ் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் ரூ. 1,000 டினுமினேஷன்ஸ் தாள்கள் இல்லை. ஆகவே, ரூ. 1,000 டினுமினேஷன்ஸ் இல்லாததால், ரூ. 25 டினுமினேஷன்ஸில் நிறைய வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ரூ. 1,000 டினுமினேஷன்ஸில் ஸ்டாம்ப்தாள்கள் வாங்க வசதி செய்து தரப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நான் சிறியவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். அவர்கள் பெரியவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்..

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ரூ. 1,000 டினாமினேஷன்ஸ் தான் வெளியிட்டால், பேப்பரை மிச்சப்படுத்தலாம். பெரியவர்களுக்காக நான் சொல்லவில்லை. பேப்பரை மிச்சப்படுத்த வழியிருப்பதால் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்பு பேப்பர் வாங்குபவர்கள் எவ்வளவு நிலம் வாங்குபவர்களாக இருப்பார்கள்? இதற்கேற்ற வகையில் எவ்வளவு நிலம் வாங்குவார்கள் என்பதற்காகத்தான் பெரியவர்கள் என்று சொன்னேனே தவிர, சிறியவர்கள், பெரியவர்கள் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆகவே, இப்பொழுது முத்திரைத் தாளில் கஷ்டங்களில்லை.

இன்னும் பல விளக்கங்களைச் சொல்ல நேரம் இல்லை. உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களின் பேரில் உரிய நடவடிக்கையை எடுக்கிறோம் என்று கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒன்றைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் கேட்டிருப்பது பத்மநாபபுரம் ஆஃபீஸை நிறுத்திவிடாதீர்கள் என்று கேட்டார்கள். ஓராண்டுக் காலமாகியும் துரிதமாக வேலை செய்யாத காரணத்தால்தான் மூடிவிடுவோம் என்று சொன்னேன். அதை 1975-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30ஆம் நாள் வரையில் நீடித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் ஓராண்டுக் காலம் கேட்டார். நாங்கள் 6 மாதக் காலம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

இன்னும் ரெயிலவே போடப் போகிறீர்களா, இல்லையா தெரியவில்லை யென்று சொன்னார்கள். நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறது. நிலம் கொடுத்தவர்களுக்கு உடனடியாகப் பணம் கொடுக்கத் துரித நடவடிக்கையை எடுத்து, அதற்கான ஏற்பாடு நடைபெற்று வருகின்றன. விரைவிலே எங்காவது செய்யாமலிருந்து, அவை கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுமானால், கவனிக்கப்படு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

அதைப் போலவே திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் மதுராந்தகத்திலே 3 ஆண்டுக் காலமாக நிலம் ஒப்படைவு செய்யப்படவில்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

குறிப்பிட்ட நில உரிமையாளரான திரு. கிருஷ்ணதாஸ் ரெட்டியார் அந்த நிலத்திற்குள் 22 அரிசன குத்தகைக்காரர்களை நுழையக் கூடா தென செங்கற்பட்டு மாவட்ட மூன்சிப் நீதிமன்றத்தில் தடை ஆணை பெற்றுள்ளார். இந்த குத்தகை உரிமைப் பதிவு செய்வது பற்றி 22 அரிசன குத்தகைதாரர்களும் கிராமத்தில் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்ட

1975 மார்ச் 19]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

போது, 1969-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைப் பதிவேட்டு சட்டத்தின் விதித்துறைகளின் கீழ் மதுராந்தகம் பதிவேடு அதிகாரிக்கு (தனித் தாசில்தார்) விண்ணப்பம் எதுவும் செய்து கொள்ளவில்லை. நீதிமன்றத்தில் பெறப்பட்ட தடை ஆணை, உண்மையான பரீட்சை குத்தகைதாரர்களை இச்சட்டத்தின் 4-ஏ பிரிவின்கீழ் பதிவு செய்ய தாமதமாகவே நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதிவு அதிகாரிக்கு உள்ள உரிமையையப் பாதிக்காது. எனவே தக்க மேல் நடவடிக்கை எடுக்குமாறு வருவாய்த் துறையின் 1974-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 5-ஆம் நாளிட்ட குறிப்பாணையில் செங்கற்பட்டு மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிக்கு அரசு கட்டளை பிறப்பித்துள்ளது. மேற்படி சட்டத்தின் விதித்துறைகளை யொட்டி இந்த வழக்கில் நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பதிவு அதிகாரிக்கு ஆணை அனுப்பியுள்ளார்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இராணுவத்தினருக்கு நிலம் கொடுத்துவிட்ட பிறகு அதை வாங்கி இன்னொருவருக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பல மனுக்கள் வருகின்றன. இராணுவத்திலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு என்று நிலம் கொடுக்கப்படுகிற நேரத்திலே கூலர் அவர்களுக்கு நிலம் ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து அதற்குப் பிறகு நாளிலுந்து ஆண்டுகளாகக்கூட ஒன்றும் செய்யாமல் போட்டு விடுகிறார்கள். நிலம் அவர்களுக்கு ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து டூன் ஆண்டு காலத்திற்குள் வேண்டிய கூலே அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு முறையிலாவது பணத்தைப் பெற்று அந்த நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும், அப்படி அவர்கள் செய்யாவிட்டால் அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்று நிபந்தனை விதித்திருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவேதான் அரிசன மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் நிலம் கொடுக்கப்படும்போது 3 ஆண்டு காலத்திற்குள் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. அந்த நிலத்தைப் பத்து ஆண்டு காலத்திற்கு விற்கக் கூடாது என்று நிபந்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருப்பதால் இதைப் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளோடு கலந்து பேசி எப்படியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். இப்படிச் சிறு சிறு பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும் கூட உடனடியாகக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது அரசு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : கிராம அதிகாரிகள் பற்றி அவர்களை நிரந்தரமாக்குவது பற்றிப் பேசினேன். அதைப் பற்றிய முடிவை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து பேசியிருக்கிறேன். அவர்களுடைய சங்கத்தினரும் அதைக் கேட்டிருக்கிறார்கள், இங்கே அங்கத்தினர்களும் அதைப் பற்றிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திரு. ஜப்பார் அவர்கள் பேசும்போதே முதலமைச்சர் அவர்களிடம் பேசி முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 மார்ச் 19]

தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கிராம அதிகாரிகள் பணி விதிகள் செயலுக்கு வரத் தொடங்கிய நாளன்று, அதாவது 1970-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16ஆம் நாளன்று, பணிபுரிந்த கிராம அதிகாரிகள் 1 லட்சம் மற்றும் கிராம முன்சிப்) எவருக்கும் மேற்படி விதிகள் பொருந்தா. ஆனால் அவர்களுடைய நியமன விண்ணப்பங்களை கோரப் பட்டு கோட்டாட்சித் தலைவரால் அவர்கள் முறையாக நியமிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

விண்ணப்பங்கள் கோரப்படாமல் நியமிக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகளையும் வருவாய் வாரிய நிலை ஆணைகளின்படி தகுதி பெற்றத நபர்களையும், 18(பி) விதியின் கீழ் பணியிலிருந்து நீக்கி விட்டு தகுதி வாய்ந்த நபர்களை நியமிக்குமாறு மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகளுக்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. அதன்படி, மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட்டனர்.

பாதிக்கப்படுவோர் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு கிராம அதிகாரிகள் சங்கம் முறையிட்டது. அதைப் பரிசீலித்து 1970 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16 ஆம் தேதிக்கு முன்னர், ஏற்பட்ட காலியிடங்களில் நியமிக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகள் அனைவருக்கும், பாதுகாப்பு அளிக்க கருதப்பட்டு, சுமார் இரண்டாயிரம் கிராம அதிகாரிகள் பயன்பெறும் வகையில் விதி திருத்தப்பட முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், வருவாய் வாரிய நிலை ஆணைகளுக்கேற்ப, தகுதி பெற்றவர்களுக்கு மட்டும் தான் இந்தச் சலுகை அளிக்கப்படும்.

விதி திருத்தம் இன்று முதல் 1975-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 19 ஆம் நாளிலிருந்து அமுலுக்கு வரும்.

திரு ஜப்பார் அவர்கள் திருப்தியடையவில்லை யென்று நினைக்கிறேன். பதினைந்து, இருபது ஆண்டு காலம் டெம்பரரிமாகப் பணியாற்றியவர்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்து இருக்க வேண்டும். தேவையான வயது வரம்பு இருக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தபடி, அவர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டிருந்தால் அவர்களை நிரந்தரமாக்கி விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. ஆக இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. வயது வரம்பு இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. ஆனால், ஏ,பி இரண்டு பார்ட்களும் பாஸ் செய்திருக்க வேண்டும், அப்படி இருந்தால் ஏற்பாடு செய்யலாம் என்ற முறையிலே இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு இதன் மூலம் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது இராணுவத்தில் பணியாற்றியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் 3 ஆண்டு காலம் பயன்படுத்தப்படவில்லை யென்றால் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே முத்தரசு நல்லூர் என்ற இடத்திலே தங்கவேலு என்ற ராணுவ உத்தியோகஸ்தருக்கு 1973 ஆம்

1975 மார்ச் 19] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 19 ஆம் நாளன்று போட்ட ஆணைப்படி நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலத்தை அவர்கள் வாங்கி முறைப் படி கிஸ்தி கட்டி அந்த நிலத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதன் பிறகு அதை எடுத்து டி. ஆர். ஓ. 1974 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 4 இல் முனியாண்டி என்பவருக்கு அந்த நிலம் திரும்பக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு என்குயரி வைப்பதாக இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். என்குயரி என்றால் கொடுப்பதற்கு முன்னால் அல்லவா செய்திருக்க வேண்டும் என்குயரி கண்டக்ட் பண்ணி அல்லவா அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு நிலபில்லே என்று புரூவ் ஆன பிறகு அல்லவா கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் கொடுத்துவிட்ட பிறகு என்குயரி நடத்தப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறதே, அதைப்பற்றி அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்ன முத்தாசநல்லூர் தங்கவேலுவை நானே பார்த்து வந்திருக்கிறேன். என்னிடம் சொன்னார்கள். அதைப் போல பல இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒருவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் கொடுக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து நான்கு ஆண்டுகள் வரையில் ஒன்றும் செய்யாமல் வாங்கியவர் இறந்துவிட்டார். ஆனால் அவருடைய துணைவியார் திருச்சியிலே இருக்கிறார். அவர் மனுப்போட்டிருக்கிறார். இப்படி பல நிலைமைகள் இருக்கின்றன. கனம் அம்மையார் அவர்கள் வைத்திருக்கிற தகவலை என்னிடம் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நடப்பு ஆண்டில் மழையின்மை காரணமாக பயிர்கள் சேதமடைந்ததால் விவசாயக் குத்தகைதாரர்களுக்குக் குறைந்த அளவு குத்தகை செலுத்துவதற்கோ அல்லது குத்தகைத் தொகையை முழு அளவில் தள்ளுபடி செய்யவோ 1384-ம் பசலியிலும் 1956-ம் ஆண்டு நியாயவாரச் சட்டத்தின்கீழ் நிவாரணம் தேடிக் கொள்ள நீதி மன்றங்கள் தேவைப்படுகின்றன.

ஆகவே ஏற்கனவே கலைக்கப்பட்ட வருவாய் நீதி மன்றங்களை மீண்டும் உடனடியாகச் செயல்படுத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

எனவே இன்னும் இந்தத் துறை சம்பந்தமாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை பற்றியெல்லாம் கலந்து பேசி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வருவாய்த் துறை தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து சம்பந்தப்பட்ட வருவாய் துறை அதிகாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து, வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்தவர்கள் நான் அளித்த பதிலுக்குப் பிறகு அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. அடுத்து வாக்கெடுப்பு.

[1975 மார்ச் 19]

திருவாளர் கே. பி. கோபாலன், கே. எ. வகாப், எஸ். வடிவேல் பி. வெங்கடசாமி ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் நிதிக் கோரிக்கை எண் 1க்கு கொடுத்திருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திருவாளர் கே. எஸ். கோதண்டராமய்யா, எ. ஆர். மாரிமுத்து, பெ. செளந்தரபாண்டியன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,94,63,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திருவாளர்கள் பி. வெங்கடசாமி, கே. எ. வகாப், எஸ். வடிவேல் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் நிதிக் கோரிக்கை எண் 5-க்கு கொடுத்திருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திருவாளர்கள் கே. எஸ். கோதண்டராமையா, ஆர். பொன்னப்ப நாடார், எம். சுரேந்திரன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 59,74,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திருவாளர்கள் பி. வெங்கடசாமி, எஸ். வடிவேல் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் நிதிக் கோரிக்கை எண் 47-க்கு கொடுத்திருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,65,94,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

1975, மார்ச் 19]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 11-க்கு திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து ஆகியோர் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. பி. வெங்கடசாமி, திரு. கே. எ. வகாப், திரு. கே. பி. கோபால் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 14,28,24,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1 41 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

143. Notification issued in G. O. Ms. No. 23, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd January 1974, in regard to division of wards and reservation of two seats for Scheduled castes and one seat for woman in the Rasipuram Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

144. Notification issued in G. O. Ps. No. 426, Commercial Taxes and Religious Endowments dated the 10th October 1974 in regard to an amendment to the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

[1975 மார்ச் 19]

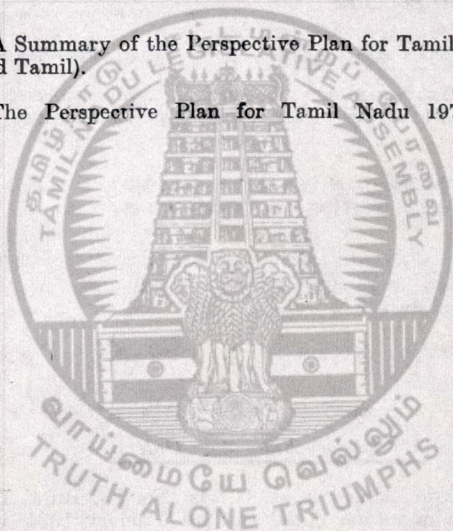
B. Reports, Notifications and Other Papers.

85. Notification issued in G. O. Ms. No. 595, Commercial Taxes and Religious Endowments dated, the 20th November 1974, in regard to exemption from stamp duty and Registration fees chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, in respect of the mortgage deed to be executed by the Southern Structural, Limited, Madras in favour of the Government of Tamil Nadu.

@ 86. Progress of Education in Tamil Nadu 1975-76 (English and Tamil).

% 87. A Summary of the Perspective Plan for Tamil Nadu 1974-84 (English and Tamil).

% 88. The Perspective Plan for Tamil Nadu 1974-84 (English and Tamil).

@ Despatched to members on 17th March 1975.

% Laid on the Table of the House on 18th March 1975.

1975 மார்ச் 19]

இணைப்பு—1.

238-ம் பக்கத்தில் 372 ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.

நியமிக்கப்பட்ட கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள்.

1973-74 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப் பட்ட கைத்தொழில் ஆசிரியர் களின் எண்ணிக்கை.

வரிசை எண்ணும் கல்வி மாவட்டத்தின் பெயரும்.

பகுதிநேர முழுநேர ஆசிரியர்கள். ஆசிரியர்கள். மொத்தம்.

(1)	(2)	(3)	(4)
1 சென்னை (தெற்கு)	5	5	
2 சென்னை (வடக்கு)	6	6	
3 சைதாப்பேட்டை	40	40	
4 செங்கல்பட்டு	4	4	
5 திருவள்ளூர்	25	25	
6 காஞ்சிபுரம்	7	7	
7 விழுப்புரம்	15	15	
8 கடலூர்	12	12	
9 விருத்தாச்சலம்	11	11	
10 திண்டிவனம்	10	10	
11 நாகப்பட்டினம்	4	2	6
12 தஞ்சாவூர்	22	22	